

Hozzád kiáltottam, Uram,
én Istenem, és te meggyó-
gítottál engem.

Zsolt 30,3

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

LXXIX. évf. 24. • (3902.)
2023. június 11. • Ára 360 Ft

„Mit búsulsz? Neked két láb előnyöd van!”

Látogatóban Kardos Mihály atyánál

Ország-világ megismerte azt a kerekesszékes papot, akit magyarországi látogatása során Ferenc pápa kiűntetett a figyelmével a budapesti Szent István-bazilikában tartott találkozón. Kardos Mihály atya a Magyar Máltai Szeretetszolgálat szegedi Gondviselés Házának lakója. Rendkívüli ember kapott rendkívüli médiafigyelmet. Egy olyan papnál jártunk, aki sokakkal megkedveltette Krisztus követését.

Hat, Szegeden töltött egyetemi évem után is meglepetés számomra a hely, ahová a GPS irányít minket. A Tisza-parton vagyunk, átellenben a dómmal, mégis a város peremén. Itt alakított át hajléktalanok számára alkalmas otthonná egy korábban szociális intézményként használt épületet a Magyar Máltai Szeretetszolgálat. A harminc itt lakó egyike Kardos Mihály, „a mi atyánk” – ahogy az otthonban dolgozó egyik nővér említi. Szavaiban szeretet van. „Nyugalmával és egyszerűségével sokat ad hozzá az életünkhöz” – mondja.

Az otthon egészségügyi centrum, huszonegy órás orvosi és nővérfelügyelettel, amire szükség is van, mert a lakók nyolcvan százaléka kerekesszékes. De mindkét lába csak Mihály atyának hiányzik. Nehezen jutunk be hozzá, éppen a *Nők Lapja* újságírója készít vele interjút.

Amikor felszabadul, a nővér határozott kérésére megpróbáljuk rábeszélni, hogy igyon egy keveset, de hallani sem akar róla. A közösségi teremben ülünk le, ahol az egyik falon szárnyas oltárhoz hasonlóan elhelyezett szentképek függenek virágok között. Itt miséznek naponta Mihály atya.

(Folytatás a 9. oldalon)

Fotó: Lambert Attila

Ferences diakónusokat
és papokat szenteltek
Esztergomban

5. oldal

Mire jó a vakáció?

Uzsalyné Pécsi Rita neveléskutató
jegyzete
8. oldal

Gyertyás
rózsafüzér-körmenet
a békéért a budai Várban
12. oldal

Kövessük a Szentlélek indításait!

Egri egyházmegyei találkozó Sárospatakon

Sárospatakon tartották a püünkösdhétfői egri egyházmegyei találkozót. A program a zarándokok fogadásával kezdődött; a közös rózsafüzér-imádság után Füleczi István szemináriumi prefektus katekézisést hallgatták meg a jelenlévők. Tertyák Csaba egri érsek szabadtéri szentmisét mutatott be a Bodrog partján.

(Tudósítás a 3. oldalon)

Itt lehetőség van a párbeszédre és a hídépítésre

Karizmák ünnepe a máriaremetei kegytemplomnál

Több ezren vettek részt május 29-én, püünkösdhétfőn a karizmák ünnepe, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye hagyományos majálisán a máriaremetei kegytemplom kertjében, ahol közel harminc közöség, lelkiismereti mozgalom képviseltette magát.

A családi programokkal tarkított esemény mottója Ferenc pápa magyarországi látogatásához kapcsolódott: „Krisztus a jövőnk.” Ez állt a kerekasztal-beszélgések középpontjában is.

Erdő Péter bíboros – Kunszabó Zoltán diakónus kérdéseire válaszolva – felidéz-

te: amikor a Szentatya 2021 őszén Budapesten járt, megérezte, hogy a magyarok szeretik.

(Folytatás az 3. oldalon)

Rendületlenül a hitben

Zebegényben köszöntötték
a nyolcvanéves Beer Miklós püspököt

Június 3-án hazatért ünnepelni Beer Miklós püspök. Zebegényben mint egy nagycsalád köszöntötték a nyolcvanéves nyugalmazott főpásztort. Szentháromság vasárnapjának előestéjén volt szentmise, a püspök életét bemutató képsszeállítás kórusénekek kísérvével és vendéglátás, az ünnepelttel – megható pillanatokot élt meg hívó és pásztora.

A Havas Boldogasszony-templomba lépve magához vonzza a tekintetet a diadalíven látható Szentháromság-ábrázolás. Egy mandorlában az Atyaisten tartja a keresztre feszített Krisztust, a kereszten a Szentlélek galamb alakjában. Keringő égitestek és imádkozó angyalok fogják körül az ábrázolást, a lábuknál egy-egy bárányal.

Zsúfolásig megtelik a templom. Hazavárják Beer Miklós nyugalmazott váci megyéspüspököt a születésnapjára. Csáki Tibor nagymarosi plébános köszönti az ünnepeltet és az ünneplőket.

A zebegényi szentmise egy a születésnap ünnepelések sorában, összekapcsolódik Beer Miklós püspök *Egybeszerettél* című könyvének bemutatásával.

Beer Miklós Budapesten született 1943. június 1-jén. Gyermekkor egy részét Zebegényben töltötte, a gimnáziumot Vácott végezte. Tanulmányait a budapesti Központi Papnevelő Intézetben folytatta. Esztergomban szentelték pappá 1966. június 19-én. A Hittudományi Akadémián avatták teológiai doktorná 1967-ben.

Lelkipásztori tevékenységét 1967-től 1969-ig Budapesten, Kőbányán kezdte káplánként, 1969–1970-ben Szobon volt káplán, majd 1975-ig Márianosztrán plébános.

(Folytatás a 11. oldalon)

ISSN 0133-1205

2 3 0 2 4

9 770133 120548

Az Egyháznak először önmagát kell evangelizálnia

Március 22-én a Szentatya folytatta az evangelizáció iránti szenvedélyéről szóló katekéziseit. Elmélkedésében VI. Pál pápának az Evangélii nuntiandi kezdetű apostoli buzdítására irányította a figyelmet. Beszédének középpontjában az evangelizáció első formája, a tanúságtétel állt. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását itt olvashatják.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

A mai korban végzendő evangelizáció „Magna Chartáját, Szent VI. Pál pápa Evangélii nuntiandi kezdetű apostoli buzdítását állítjuk ma figyelmünk középpontjába (EN, 1975. december 8.). Ez ma is időszerű: igaz, hogy 1975-ben íródott, de olyan, mintha tegnap írták volna. Az evangelizáció nem egyszerűen hitre és erkölcsre vonatkozó tanok továbbadását jelenti, annál több. Mindenekelőtt tanúságtétel: nem lehet evangelizálni tanúságtétel nélkül! Tanúságtétel a Jézus Krisztussal, a megtestesült Igével való személyes találkozásról, akiben az üdvösség beteljesedett. A tanúságtétel főleg azért nélkülözhetetlen, mert a világnak „olyan evangéliumhirdetőkre van szüksége, akik olyan Istenről beszélnek nekik, akit ismernek és akihez közel vannak” (EN 76).

Ez nem egy ideológiának vagy egy tannak a közvetítése Istenről, nem! Hanem annak az Istennek a közvetítése, aki életté válik bennünk!

Továbbá azért nélkülözhetetlen ez a tanúságtétel, mert „a mai embert inkább érdeklik a tanúk, mint a tanítók, és ha mégis hallgat a tanítókra, azért teszi, mert ők egyben tanúk is” (EN 41). A Krisztusról szóló tanúságtétel tehát egyszerre az evangelizáció első eszköze (vö. EN 41), és hatékonyságának elengedhetetlen feltétele (vö. EN 76), hogy az evangélium hirdetése gyümölcsöző legyen. Tanúságtévőknek kell tehát lennünk!

Nem szabad elfelejteni, hogy a tanúságtétel a megvalóított hitet is magában foglalja,

vagyis a meggyőződéses és kinyilvánított ragaszkodást az Atya, Fiú és Szentlélek Istenhez, aki szeretetből megteremtett és megváltott bennünket. Ez a hit átalakít bennünket, átalakítja kapcsolatunkat, a döntéseinket meghatározó kritériumokat és értékeket. A tanúságtétel tehát nem választható el attól, hogy összhangban van-e bennünk az, amit hiszünk, amit hirdetünk és amit megélünk. Az ember nem hiteles pusztán attól, hogy egy tanítást vagy egy ideológiát hirdet, nem! Akkor hiteles valaki, ha összhang van aközött, amit hisz és amit megél. Sok keresztény csak mondja, hogy hisz, de valami más szerint él, mintha nem is keresztény lenne. Ez képmutatás. A tanúságtétel ellentéte a képmutatás. Hányszor hallottuk már, hogy „ó, ez az ember, bár minden vasárnap misére jár, mégis így meg így él” – így van, ez ellentétes tanúságtétel!

Mindannyiunknak három alapvető kérdésre kell válaszolnunk, melyeket VI. Pál így fogalmazott meg: „Hiszel-e abban, amit hirdetsz? Megéled-e azt, amit hiszel? Azt hirdeted-e, amit megélsz?” (vö. EN 76). Ezeknek összhangban kell lenniük: Hiszel-e abban, amit hirdetsz? Megéled-e azt, amit hiszel? Azt hirdeted-e, amit megélsz?

Nem elégedhetünk meg könnyű, előrecsomagolt válaszokkal. Vállalnunk kell a keresés akár destabilizáló kockázatát, teljesen bízva a Szentlélek működésében, aki mindannyiunkban ott munkálkodik, és mindig továbblépésre ösztönöz: túllépni határainkon, túllépni korlátainkon,

COPYRIGHT © VATICAN MEDIA

bármilyenek legyenek is azok.

Ebben a vonatkozásban a keresztény élet tanúságtétele magával hozza az életszentség útját, melynek alapja a keresztség, amely „az isteni természet részeseivé s így valóban szentekké tesz bennünket” (Lumen gentium dogmatikai konstitúció, 40). Ez az életszentség nem kevesek számára van fenntartva. Ez Isten ajándéka, mely megkívánja, hogy elfogadjuk, és gyümölcsözővé tegyük magunk és mások számára. Nekünk, akiket Isten kiválasztott és szeret, el kell vinnünk ezt a szeretetet másoknak is. VI. Pál azt tanítja, hogy az evangelizáció iránti buzgóság az életszentségből, az Istennel teli szívből fakad. Az evangelizálás pedig, mely az imádságból és különösen az Eucharisztia iránti szeretetből táplálkozik, elősegíti, hogy az evangéliumhirdető ember növekedjen az életszentségben (vö. EN 76). Életszentség nélkül viszont az evangéliumhirdető szava „aligha jut el a mai ember szívéhez”, és félő, hogy „szava hiábavaló és eredménytelen lesz” (EN 76).

Ezért tudatában kell lennünk annak, hogy az evangelizáció címzettjei nemcsak mások, a más hitet vallók vagy nem vallók, hanem mi magunk is, akik hiszünk Krisztusban és Isten népének tevékeny tagjai vagyunk.

Mindennap meg kell térnünk, mindennap be kell fogadnunk Isten igéjét, és mindennap változtatnunk kell az életünkön! Így történik a szív evangelizálása.

Ahhoz, hogy ilyen tanúságot tudjon tenni, az Egyháznak is azzal kell kezdenie, hogy önmagát evangelizálja. Ha az Egyház nem evangelizálja önmagát, akkor múzeumi darab marad. Ezzel szemben önmaga evangelizálása folyamatosan időszerűvé teszi.

Az Egyháznak újra és újra meg kell hallania, amit hinnie kell, meg kell hallania reményének okait, a szeretet új parancsát. Az Egyháznak, mely Istennek a világba ágyazódott népe, és amelyet gyakran megkísértenek a bálványok – bálványok sokasága! –

, mindig szüksége van arra, hogy hallja Isten nagy tetteinek hirdetését. Ez egyszerűen

”

Az ember nem hiteles pusztán attól, hogy egy tanítást vagy egy ideológiát hirdet, nem!

Akkor hiteles valaki, ha összhang van aközött, amit hisz és amit megél. Sok keresztény csak mondja, hogy hisz, de valami más szerint él, mintha nem is keresztény lenne.

azt jelenti, hogy mindig szüksége van arra, hogy evangelizálják, szüksége van arra, hogy befogadja az evangéliumot, hogy kérje és érezze a Lélek erejét, mely megváltoztatja az emberi szíveket (vö. EN 15).

Az evangelizáláshoz önmaga evangelizálására szoruló Egyháznak a Szentlélek vezetésével a megtérés és a megújulás nehéz útját kell járnia. Ez azt is megkívánja, hogy változtatni tudjon a történelemben való evangelizáló jelenlétének felfogás- és megélmódján, elkerülve, hogy a „mindig így csináltuk” logikájának védett zónáiba meneküljön. Ezek a menedékek megbetegítik az Egyházat. Az Egyháznak előre kell haladnia, folyamatosan növekednie kell, hogy fiatal maradjon. Ez az Egyház teljes mértékben Isten felé fordul, s ezért részese az ő emberiségre vonatkozó üdvözítő tervének, ugyanakkor teljes mértékben az emberiség felé fordul. Az Egyháznak olyan egyháznak kell lennie, amely párbeszédben találkozik a mai világgal, testvéri kapcsolatokat sző, találkozási tereket teremt, a vendégszeretet, a befogadás, a másik és a másság elismerésének és integrálásának jó gyakorlatait valósítja meg, és törődik közös otthonunkkal, a teremtett világgal. Más szóval, olyan egyháznak kell lennie, amely párbeszédet folytatva találkozik a mai világgal, beszélget a mai világgal, de amely mindennap találkozik az Úrral, párbeszédet folytat az Úrral, és beengedi a Szentlelket, aki az evangelizáció főszereplője. A Szentlélek nélkül csak reklámozni tudnánk az Egyházat, de evangelizálni nem. A bennünk élő Szentlélek az, aki evangelizálásra indít bennünket, és ez Isten gyermekeinek igazi szabadsága.

Kedves testvéreim, újra biztatlak benneteket, hogy olvassátok és olvassátok újra az Evangélii nuntiandi apostoli buzdítást. Megvallom nektek, én gyakran olvasom, mert ez Szent VI. Pál mesterműve, ezt az örökséget hagyta ránk az evangelizáció érdekében.

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

A törökországi választásokról

Paolo Bizzeti anatóliai apostoli helynök elemzése

A törökországi választások május 28-án a hivatalban lévő elnök, Recep Tayyip Erdoğan győzelmével végződtek, ami a jezsuita Paolo Bizzeti püspök, Anatólia apostoli helynöke szerint rávilágít „a nyugati média eszközeinek hiányosságaira a törökországi helyzettel kapcsolatban”.

Paolo Bizzeti SJ kiemelte, hogy „a Katolikus Egyháznak sohasem voltak nehézségei Erdoğan kormányával”. Az elnökválasztás május 28-án zajló második fordulójában Erdoğan elnök a szavazatok 52,16 százalékát szerezte meg; riválisa, Kemal Kilidaroğlu 47,84 százalékot ért el. Az elmúlt hónapokban viszont a nyugati média közvélemény-kutatásai és elemzései Erdoğan hosszú elnöki mandátumának lehetséges végét jósolták.

„Valódi ismeretek hiányában csak felszínesen értik meg Törökországot, ami meglepetéseket okozhat” – mondta Bizzeti, majd hangsúlyozta: „Erdoğan győzelme előre látható volt, és az erőviszonyok megfordu-

lása, amit egyesek jósoltak, nem következett be. Ez azért van, mert bizonyos szempontokra összpontosítottunk, amelyeket nagyon fontosnak tartunk, miközben vannak mások, amelyek egyértelműen fontosabbak a török nép számára, és amelyeket mi alábecsülünk.” Az anatóliai apostoli helynök ezen figyelembe veendő

tényezők közül kiemelte „azt a jelentős szerepet, amelyet Törökország az Erdoğan-kormányval szerzett a nemzetközi szinten. Ez fontos a törökök és az Egyesült Államok számára: Törökországot Putin és a Perzsa-öböl menti monarchiák különböző, olykor ellentmondásos okokból geopolitikai szereplőként ismerik el; tehát Erdoğan egy olyan vezető, aki szilárdan irányít, így számíthat a nemzetközi elismerésre. Azok, akik egy a saját nevében irányító, elszigetelt diktatorként írják le, félreértelmezik a valóságot. Erdoğan megválasztott és nemzetközileg támogatott személy. Ezt figyelembe kell venni, mert a török közvélemény is ezt tartja szem előtt” – magyarázta Paolo Bizzeti.

Erdoğan mintegy kétmillió szavazattal győzött ellenfelével szemben. A győzelem garantálja számára, hogy további öt évig az ország élén

maradjon. Kemal Kilidaroğlu az elmúlt hetekben nacionalista és bevándorlóellenes kampányba kezdett, és a Törökországban menedéket találó több millió szíriai menekült kiutasí-

”

Jelentős szerepet, amelyet Törökország az Erdoğan-kormányval szerzett a nemzetközi szinten. Ez fontos a törökök és az Egyesült Államok számára

tásáról és kényszerkitételezéséről beszélt. „Az ellenzéki jelölt Erdoğan területén akart Erdoğannal versenyezni, ami nem volt túl szerencsés döntés. Amikor mindkét oldal érvei több-kevésbé azonosak, az emberek azt hagyják hatalmon, akit már ismernek” – mutatott rá az apostoli helynök.

Bizzeti püspök arról is beszélt, milyen érzéseket válthat ki a választás

tási eredmény a törökországi keresztény közösségekben. Leszögezte: a Katolikus Egyháznak soha nem voltak problémái Erdoğan kormányával. Vannak olyan kérdések, amelyek mindig is megoldatlanok voltak, mint például a Katolikus Egyház mint jogi személy kérdése. De ezek a problémák a lausanne-i békeszerződésnek tulajdoníthatók, nem Erdoğan pártja, az AKP (Igazság és Fejlődés Pártja – a szerk.) kormányzásának. „Emellett – teszi hozzá a püspök – van egy bizonyos kemalista szekularizáció, amely a vallást a magánszférába utalja, és ez nem túl kedvező számunkra. Ezen a ponton is el kell szakadnunk bizonyos banalitásoktól. Európában az állam teljes szekularizációja értéknek számít, bár vannak vitás helyzetek és megkérdőjelezhető szempontok. Egy olyan kormány, amely figyelembe veszi az emberek vallási érzelmeit, mindenképpen kívánatos számunkra. Nem fogadhatjuk el, hogy egyszerűen a lelkiismeret szférájába számúzzuk a vallást.”

Fordította: Hollósi Judit
Forrás és fotó: Fides

Itt lehetőség van a párbeszédre és a hídépítésre

Karizmák ünnepe a máriaremetei kegytemplomnál

(Folytatás az 1. oldalról)

Nem csoda, hogy úgy döntött, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus után visszatér Magyarországra egy lelkipásztori látogatásra, ami nekünk szól, és ezen az elhatározásán nem változtatott. „Hiába tört ki közben a háború, hiába sulykolta a világsajtó, hogy az egyházi látogatásának valódi célja egy esetleges politikai tárgyalás, mindez nem bizonyult igaznak” – szögezte le a bíboros, és megjegyezte: Ferenc pápa hat beszédet mondott el Budapesten, és mindegyikből az érződött, hogy hozzánk szól, a mi lelkipásztori gondjainkra, helyzetünkre figyel, szem előtt tartotta a magyar történelem sajátosságait. „Megkaptuk tőle azt a biztatást, amire szükségünk van, és ezt köszönjük neki.”

Erdő Péter bíboros kitért arra is, hogy Ferenc pápa főleg a kisebb nemzeteket szereti meglátogatni. Mongóliába is el akar menni. Az ugyan egy nagy ország, de kevés a keresztény.

Magyarország is a periférián van, abban az értelemben, hogy „a történelmünk azt mutatja, mindig határvidék voltunk, Kelet és Nyugat, de akár Észak és Dél között is. Ez nagyon sok szenvedéssel, de nagyon sok tanúsággal, lehető-

séggel is járt. Ezeket a pozitív ismereteket a Vatikánban is elkezdték értékelni, itt lehetőség van a párbeszédre és a hídépítésre”. A főpásztor szerint ez abban nyilvánult meg például, hogy a Vatikán jóváhagyta a pápalátogatás logóját, amelyen egy híd szerepel. „Ha képesek vagyunk hidat építeni, akkor össze tudjuk kötni a közösségeket.”

A bíboros kiemelte: Ferenc pápa a Rózsák terén az esetleges támogatásáról és a menekültek befogadásáról beszélt. Ennek azért volt nagy jelentősége, mert a világ közvé-

ményében az a hamis kép él a magyarokról, hogy nem beszélünk a másságot. Ehhez képest a kijevi évkönyvekben az szerepel a honfoglaló magyarokról, hogy hetekig vonultak állataikkal: két hétig mentek a fehér magyarok, utána két hétig a feketék. Vagyis Kijevből is látszott, hogy még a színekben sem voltak egyformák. A Kárpát-medencében is találtak más népeket a honfoglalók, a török uralom után pedig újra be kellett telepíteni az országot.

Vagyis nemhogy nem beszéljük a másságot, „mind-

annyian mások vagyunk”, hiszen a mai Magyarországon élők fele a török idők után betelepültek leszármazottja, és „kulturális csoda, hogy mindannyian magyarok lettünk” – fogalmazott a bíboros.

Erdő Péter II. János Pál pápa látogatását is felidézte. Megjegyezte, hogy az 1991-es esztendő sok szempontból európai, várakozásokkal teli év volt, a kommunizmus kőtötségei már megszűntek, a gazdasági bajok jelei pedig ugyan mutatkoztak már, de a társadalom még nem realizálta azokat. „Ehhez képest most

sok nehézség után, sok mindenbe bele is keseredve vártuk Ferenc pápát.”

Biztatásra, reményre volt szükségünk, hogy a saját legjobb kezdeményezéseinkben meglássuk az értéket, és továbbvigyük azokat. „Ezt a biztatást pedig megkaptuk” – jelentette ki a bíboros, majd kiemelte annak a jelentőségét, hogy Ferenc pápa Budapesten többször hivatkozott Szent Ist-

Erdő Péter bíboros leszögezte továbbá, hogy fontos közösen imádkozni a békéért, mert annak van igazi ereje. „A pünkösdi történetben is az együtt imádkozókra szállt le a Szentlélek.”

A beszélgetés után Erdő Péter bíboros a főegyházmege papjaival együtt mutatott be szentmisét, majd megköszönte Blanckenstein Miklós pasztorális helynök évtizede-

vánra, a bazilikában a Szent Jobb előtt imádkozott, a Kosuth téri záró szentmisén pedig ismét felajánlotta Magyarországot Szűz Máriának, mint ahogy tavaly Ukrainát és Oroszországot is. A Szentatya ezzel jelezte, hogy szükségünk van a Szűzanya közbenjárására.

ken át tartó munkáját, külön kiemelve a karizmák ünnepének szervezését. Miklós atya utódja Balogh Attila, az esztergomi szeminárium rektora lett.

Forrás: Esztergomi Budapesti Főegyházmege/Zsuffa Tünde
Fotó: Csapó Viktória

Kövessük a Szentlélek indításait!

Egri egyházmegyei találkozó Sárospatakon

(Folytatás az 1. oldalról)

Fiatalok verssel köszöntötték a főpásztort. Bereczkei Miklós, a sárospataki bazilika plébánosa pedig a történelmi háttérre emlékeztetett: Árpád-házi Szent Erzsébetet 1235. május 28-án, pünkösöd másnapján avatta szentté IX. Gergyel pápa.

A plébános köszöntötte az érseket, a pap testvéreket, kispapokat, a megjelent zárandokokat és a tizenkét éve Sárospatakon szolgáló Szent Erzsébet-nővéreket.

A szentmisén jelen volt Sebastian Kęciek, a Lengyel Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott magyarországi nagykövete; Aros János polgármester; a képviselő-testület tagjai; Hörcsik Richárd országgyűlési képviselő és Komáromi Éva, a járási hivatal vezetője is.

Ternyák Csaba egri érsek a szentmise kezdetén elmondta: hálás szívvel vagyunk itt most együtt pünkösöd másnapján, hogy egymás hitén épülve, egymásba kapaszkodva együtt haladjunk előre a krisztusi úton. Az ő Lelkével megerősödve képesek vagyunk megmászni akár a legmagasabb várfalakat is.

A főpásztor homíliájában arról beszélt, mennyire fontos a múltunk, gyökereink ápolása. Krisztusban hívők közössége, Egyház vagyunk – mondta Ternyák Csaba érsek. Majd a példaképek jelentősé-

géről szólt, kiemelve közülük Csepellényi György pálos szerzetes vértanú alakját, akinek több száz évvel ezelőtt elindították ugyan boldoggáavatási eljárását, de nem vittek végig. Az egri érsek Rómában, a Szentek Dikasztériumában járva azt tapasztalta, hogy bátorító fogadtatásra talált az ügy továbbvitelének szándéka.

Semeraro bíboros, prefektus úrnak és munkatársainak bemutattam az összegyűjtött dokumentációt, akik azt jó kiindulási pontnak találták ahhoz, hogy a boldoggáavatási folyamatot újra elindítsuk. Sokan dolgoztak már eddig is az ügyön, de sok feladat még hátravan. Istennek legyen hála, nagyszerű, elkötelezett szakembereink vannak, aki-

nek tehetsége van hozzá, azt bátorítsuk, hogy induljon el a helyi vagy az országos választásokon. Ezen a módon is vegyük ki részünket a társadalom szolgálataiból! Ki tudná jobban ellátni az emberek szolgálatát, ha nem éppen mi, elkötelezett keresztények? Árpád-házi Szent Erzsébet személyében kiváló példaképünk van. Ápoljuk családjainkban, hogy a szolgálat szelleme természetes legyen! Különösen nagy szükség van szent papi szolgálatokra. Formáljuk úgy a közösségeinket, hogy az egyházi hivatásokra egyre nyitottabbá váljanak. Adjuk vissza a papi hivatás presztízsét.

A szentbeszéd végén a jelenlévők elmondták a Csepellényi György boldoggáavatásáért szóló imádságot: Istenünk, benned bízik erőse, te arra hívtad Csepellényi Györgyöt, hogy Boldog Özséb követőjeként híveidet megerősítse a katolikus hitben, és összegyűjtse, ami szétszórodott. Életáldozata, hite és irántad érzett hűsége példaként ragyog előttünk. Add, hogy mielőbb a boldogok között tiszteletesebbek legyünk! Ámen.”

A szentmise az érseki áldást követően körmenettel zárult. A szertartást a Szent István Rádió és Televízió élőben közvetítette.

Forrás: Egri Főegyházmege
Fotó: Szent István Televízió

ket elbűvöl ennek a kiváló pálos szerzetes papnak a példája, és örömmel végzik ezt a szolgálatot.

A mai zárandoklat nagyszerű alkalom arra, hogy egyházmegyénk papjai és hívő népe Csepellényi György vértanúságának rövid történetét megismerve újra elkezdjenek imádkozni ennek az ügynek a sikeréért, az egykori füzéri plébános boldoggáavatásáért – mondta az egri érsek.

Ternyák Csaba hangsúlyozta: napjainkban nagy szükségünk van jó papokra, politikusokra, pedagógusokra, orvosokra, egészségügyi és oktatási munkatársakra. Aki-

A BIBLIA ÜZENETE

Az imádás lelkületével

Jn 6,51–58

Úrnapján, a mi Urunk Jézus Krisztus Szent Testének és Vérének ünnepén „hitünk szent titka”, az Eucharisztia misztériuma áll előttünk. Bár egész évben, minden szentmisében és minden templomban, s különösen vasárnapként együtt ünnepeljük az Oltáriszentség titkát, szükségünk van egy külön napra, amikor csak erre figyelünk. „Meg kell tanulnunk vágyakozni az után, ami a miénk” – írja Pilinszky *Hitünk titkairól* című írásában. Márpedig, ha van valami, ami után nagy vágy él a szívünkben, pedig már egészen a miénk lehet, az éppen az Eucharisztia. Ahogy Babits írja róla: „Az Úr nem ment el, itt maradt. / Óbelőle táplálkozunk. / Óh különös, szent, nagy titok!” Szeretnék most három „úrnap szakkifejezést” jelentése kapcsán írni arról, mit is jelent ez a jelenlét és titok.

Először is *stációt*, vagyis meg-megállást az Úr színe előtt. Mi is úgy vagyunk, mint Péter és apostoltársai a színeváltozáskor: mivel jó nekünk itt, Uram, veled lenni, ezért szeretnénk kicsit megpihenni, lecévekelni nálad. Ennek szép jele az úrnap sátrak készítése. Vajon melyik szebb, melyik kedvesebb „lakóhely”, „pihenőhely” az Úrnap? Lelkipásztorként mindig nagy örömmel töltött el a hívek úrnap hajnali sátorépítő buzgósa. Soha nem is tudtam választani, mindig szinte holtversenyben nyert a körmenet útvonalán emelt négy sátor.

Már el is érkezünk a második úrnap szóhoz, ez pedig a *processzió* (körmenet), melyben tulajdonképpen a templom falain kívül is megvalljuk az eucharisztikus jelenléte vetett hitünket. Az Úr velünk van, köztünk van. Egész életünk állandó úton levés, de ő mindig előttünk jár, vezet minket. Ezen a szép ünnepen, ha van is a templomban igehirdetés, mégsem csak a szentmisét bemutató pap végzi azt. Az igazi prédikációt ezen a napon a hívek

mondják: a méltó vonulás a körmenetben, az együtt éneklés, de már a pusztá jelenlétünk is prédikáció lehet. Az Oltáriszentség misztériuma nem más, mint az Úr Krisztus velünk alkotott közösségének élő folyamata. Az Úrral élő közösségre lépni mindig folyamat. Vele együtt járjuk életünk mindennapi útjait. S bár ez a közösség az Oltáriszentség közös megünneplésében tudja középpontját, mégis messze felül kell múlnia azt, ha meg akar felelni hivatásának. Ezt fejezi ki a processzió, amikor kilépünk a templomból.

Van azonban még egy úrnap, kifejezetten eucharisztikus fogalmunk, ez pedig az *adoráció* (imádás). A legnagyobb kihívást, egy egész életre szóló feladatot éppen az adorációs lelkület kialakítása jelenti az életünkben, hiszen úgy érezzük, szinte sosincs igazán megállás, szüntelenül úton kell lennünk. Joseph Ratzinger bíboros, áldott emléké XVI. Benedek pápánk ezt írja *Az Eucharisztia fákadó közösség* című teológiai értekezésében: „A Krisztussal folytatott személyes kommunikáció lényege szerint a legmagasabb formájú szeretet, az imádás elérésére kell hogy törekedjen. Csak az imádás légkörében tudja az eucharisztikus ünneplés igazi nagyságát és erejét kibontakoztatni. Így sugározza ránk az egész napot átfogó jelenlétet, mely Egyházat épít, élő közösséget alkot (...), az imádás ugyanis a szentáldozás tartóssága, folytonossága, s vele együtt a közösség mindennapokra kisugárzó ereje, s a személyes mélységébe hatoló fény.” Így vall a nagy teológus pápa, ma is friss gondolataival építve Krisztussal és egymással való élő közösségünket az Egyházban. Segítsen mindennapi gondjaink között az adoráció lelkülete, hogy le tudjunk borulni Urunk színe előtt, s akkor nem fogunk kiborulni az emberek előtt!

Bognár István

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (128.)

A kehely megáldása szorosan kapcsolódik a diszkosz megáldásához a bizánci Egyházban. Ezt jelzi egyrészt, hogy nincs külön bevezető szertartása, hanem csak az „Ima a kehely fölött” rész utal arra, hogy új eseményről van szó. Másrészt pedig az is igazolja, hogy itt a második imádság előtt ez a felirat olvasható: „Mindkét edény felett.”

Az elmúlt századok folyamán egyházunkban is sok helyen használtak önből készült kelyhet, ámde ez csak az egyházközösségek szegénysége miatt volt így. Mert egyébként a kehelynek (amint a diszkoszhoz, a csillagnak, az áldoztató kanálknak is) nemesféműből kell készülnie, vagy legalábbis aranyozottnak kell lennie. Ez a szabály kizárja azt is, hogy a kehely például törekeny anyagból (üvegből, porcelánból, majolikából) készüljön.

A megáldó imádság is ugyanazzal a megszólítással kezdődik, mint a diszkosz esetében: „Mindenháto Uralkodó, Urunk, atyáink Istené.” Attól eltérően azonban itt azonnal a kérésrel folytatódik, nem pedig az *Ószövetségre* való hivatkozással. Tehát így szól: „imádkunk téged, segítségül hívunk téged, és buzgón esedezünk hozzád: küldd le legszentebb, megszentelő és elevenítő Lelkedet e kehelyre, és áldd meg, tisztítsd meg és szentel meg azt”. Utána viszont mégsem szakad el az általános gyakorlattól, mert mégiscsak idézi a *Szentírást*. Előbb az *Ószövetséget*. Azt kéri a pap az imádságban, hogy az Úr úgy áldja meg ezt a kelyhet, amint megáldotta, megtisztította és megszentelte „Melkizedek áldozópap” kelyhét. Utána áttér az új-szövetségi esemény felidézésére. Ugyanis azt kéri, hogy olyan áldott legyen ez a kehely, mint Krisztus „titkos vacsoráján a szent apostolok kelyhe”. Végül pedig az Egyház jelenlétébe és szükségletébe helyezi a liturgikus eszközt, amikor személyesen fordul Istenhez: „tedd azt méltóvá a te oltárodhoz, hogy abban megszülessen Fiad,

a mi Úristenünk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus testének és vérének engesztelő s vérontás nélküli áldozata néked mint Istennek és mennynei Atyának bemutatathassék”. Természetesen doxológia zárja az imát.

Az ezt követő ima pedig a szerkönyv előírása szerint „meghajtott fejjel mondandó”. Mégpedig „mindkét edény felett” – amint a bevezető sorokban már utalás történt rá. A teljesség érdekében érdemesnek tűnik teljes egészében idézni: „Úristenünk, tekintsd méltatlan szolgáló imádságára, és küldd le áldásod bőségét ezekre az edényekre, és a szenteltvízzel való meghintésben szenteld meg azokat a te Szentlelkeddel, hogy méltó helyül szolgáljanak Krisztus legszentebb testének és drága vérének befogadására! Mert te vagy a megszentelés forrása, és téged illet egyszülött Fiaddal és legszentebb, jóságos és elevenítő Lelkeddel együtt minden dicsőség, tisztelet és imádás, most és mindenkor és örökkön-örökké”.

Ezzel gyakorlatilag megtörtént a szent edények megáldása, s már csak az van hátra, hogy a megszentelésük is megtörténjen, amit a pap szokásosan szenvedő formában mond: „Megszenteltetnek ezek az edények a Szentlélek malasztja és e szenteltvízzel való meghintés által, az Atyának és Fiának és Szentléleknek nevében. Amen.”

Ivancsó István

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

E víz és bor titka által

A *Római misekönyv* új fordítása néhány ponton módosította megszokott imádságos szövegeinket. A következő hetekben vegyük sorra ezeket, és fedezzük fel, mire tanít bennünket a liturgia ezeken a megfogalmazásokon keresztül!

Az eucharisztikus ünneplés során van néhány imádság, amelyeket a liturgia vezetője halkán végez el. Ezek közé tartozik az a rövid fohász, amit az adományok előkészítésekor mond, amikor egy kevés vizet elegyít az oltárra kerülő borral: „E víz és bor titka által részeseüljünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek.”

Az ókorban a mediterrán országokban a bor a mai állagához képest egy sűrítmény volt, amit fogyasztás előtt több-kevesebb vízzel keverték. Ez a szokás a liturgiában az első egyetemes zsinatot követően azzal a jelentéstudalajdonítással gazdagodott, miszerint a víz és a bor éppen olyan szétválaszthatatlanul elegyedik, ahogyan Krisztus megtestesülésében egysegre lépett az emberi és az isteni természet.

A liturgiában a szent szimbólumok nyelven hitvallást teszünk a halhatatlan Istenről,

aki Jézusban magára öltötte halandó emberiségünket. Benne a két természet szétválaszthatatlanul egyesült. A keresztben meghalt, értünk megtörtetett. De ahogy a kehelybe ejtett ostyadarabot átjárja az eucharisztia bora, a feltámadáskor úgy töltötte meg Krisztus testét is a Lélek örök isteni étellel. Ezt a feltámadott testet vesszük magunkhoz áldozáskor. A padokból kilépve a feltámadt Krisztus elé járunk, hogy vele egyesüljünk. Így válik a kenyér és a vízzel elegyített bor hitvallássá Krisztusról, aki vendégül lát bennünket asztalánál.

A szimbólumok Krisztus mellett az ő megváltó szándékába vetett hitünket is kifejezik. Isten ugyanis azért lett emberré, hogy mi megistenüljünk. Az Egyházban Krisztus testének tagjaivá váltunk. Ha ő, az Egyház Feje felvette a mennybe, akkor testének tagjaként vele együtt mi is örök isteni életre szóló ígéretet kaptunk: „aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van, és én feltámasztom az utolsó napon” (Jn 6,54).

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Padovai Szent Antal

Június 13.

Észak-Itáliában és Dél-Franciaországban már a XII. században támadtak olyan vallási mozgalmak, amelyek legfőbb célul Jézus és az apostolok életmódjának szigorú követését tűzték ki. Vándorolva-prédikálva új életet akartak vinni koruk megkövült kereszténységébe. Ezzel azonban megsértették az egyház fennálló rendjét, akkoriban ugyanis a prédikálás a papság, az evangéliumi szegénység vállalása pedig a kolostorok lakóinak hivatása volt. Az egyház vezetői így e mozgalomban csak veszélyt láttak, amelyet el kellett nyomni. Ennek hatására e lelkes hívők szektákba tömörültek, és hamarosan tévtanok áldozatai lettek. Közösségeikben laikusok tanítottak, gyóntattak, és az egyház szentmiseáldozatát utánozták. Mindez végül véres kereszties háborút eredményezett Franciaországban. III. Ince azonban szerette volna az egyház szolgálatába állítani az új eszméket, ezért szabaddá tette az utat Assisi Ferenc előtt, aki katolikus szegénységi mozgalmat teremtett.

Padovai Antal előkelő szülők gyermekeként született Lisszabonban. Fernando névre keresztelték. Tizenöt éves korában szülővárosa ágostonos kanonokrendi kolostorának szerzetese lett. Zavartalan békeséget keresett a teológiai tanulmányokhoz és a papságra készüléshez. Ez a közösség – a portugál királyok udvari kolostoraként – nagyon gazdag volt.

Fernando találkozott azokkal a ferences testvérekkel, akik a kolostor ajtajánál koldultak. Ennek hatására megszületett benne a vágy, hogy a szegények közösségében éljen. 1220-ban csatlakozott hozzájuk. Felvette szegényes ruhájukat, keresztnevét pedig templomuk védőszentje, Remete Szent Antal nevére cserélte. Engedélyt kért, hogy misszionárius-

ként Marokkóban hirdethesse az evangéliumot. Ott súlyosan megbetegedett, és 1221 tavaszán kénytelen volt visszatérni. Egy heves vihar azonban hazája helyett Szicília partjaira sodorta hajóját. A szicíliai testvérekkel az Assisi melletti Porciunkolába, rendje egyetemes káptalanjára ment.

Amikor néhány társával Forliva indult, hogy pappá szenteljék őket, ott az ünnep alkalmából egyiküknek váratlanul beszédet kellett mondania, mivel a szónok megbetegedett. Antalra esett a választás. A nép elbűvöln hallgatta, előjárói pedig meglepődtek rendkívüli felkészültségén, Szentírás-ismeretén. Észak-Itáliába küldték, hogy a tévtanítók ellen prédikáljon. Vándorpredikátorként faluról falura, városról városra járt, és a katolikus tanítást hirdette a szegénységért.

Tömegeket nyert meg prédikációval és vitával. Köztük volt Bonillo is, aki harminc éven át az egyik szekta főnöke volt. Rendtársai arra kérték Antalt, hogy őket is kepezze ki erre a munkára. Így Assisi Ferenc megbízásából megalapította rendjének első tanulmányi házat Bolognában. Mindenben a szeretet vezérelte, prédikációs feljegyzéseiben egyetlen bántó szó sem található a tévtanítók ellen.

1227-ben visszatért Észak-Itáliába. Padovában tartott böjti beszédei sokakat vonzottak. Az emberek már éjszaka odaözlönlöttek, Antalnak a szabadban kellett prédikálnia. Utána gyónni tódult a tömeg. Padova és környéke megváltozott: halálos ellenségek békültek ki, adósokat engedtek szabadon, uzsorakamatokat és jogtalanul szerzett javakat adtak vissza, rengeteg bűnöző tért meg.

Antal alig harminchat évesen hunyt el.

L. K.

A hét liturgiája

A év

JÚNIUS 11., VASÁRNAP – KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE: ÚR NAPJA (Évközi 10. vasárnap, Szent Barnabás apostol, Barna, Barabás) – MTörv 8,2–3,14b–16a (Az Úr a pusztában mannával táplálta népt.) – 1Kor 10,16–17 (Sokan egy kenyér, egy test vagyunk.) – Jn 6,51–58 (Az én testem valóban étel, az én vérem valóban ital.) – **Énekrend:** Ho 106 – ÉE 575, 419, Ho 106 – ÉE 167, Ho 134 – ÉE 543, Ho 150 – ÉE 200.

JÚNIUS 12., HÉTFŐ (Villó, Adelaida) – 2Kor 1,1–7 – Mt 5,1–12 – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét.

JÚNIUS 13., KEDD – Pádúai Szent Antal áldozópap és egyháztanító emléknapija (Anett, Antónia) – 2Kor 1,18–22 – Mt 5,13–16.

JÚNIUS 14., SZERDA (Vazul, Hedvig) – 2Kor 3,4–11 – Mt 5,17–19.

JÚNIUS 15., CSÜTÖRTÖK – Árpád-házi Boldog Jolán szerzetesnő emléknapija (Vid, Kerszcencia) – 2Kor 3,15 – 4,1,3–6 – Mt 5,20–26.

JÚNIUS 16., PÉNTEK – JÉZUS SZENTSÉGES SZÍVE – FŐÜNNEP (Jusztina, Ajtony) – MTörv 7,6–11 (Szeretett és kiválasztott benneteket az Úr.) – 1Jn 4,7–16 (Isten előbb szeretett minket.) – Mt 11,25–30 (Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű – mondja az Úr.) – **Énekrend:** Ho 155 – ÉE 580, Ho 226 – ÉE 151, Ho 154 – ÉE 543, Ho 152 – ÉE 189.

JÚNIUS 17., SZOMBAT – A boldogságos Szűz Mária szeplőtelen Szívének emléknapija (Laura, Adolf, Marcján) – Iz 61,9–11 – Lk 2,41–51a.

JÚNIUS 18., ÉVKÖZI 11. VASÁRNAP (Arnold, Levente) – Kiv 19,2–6a (Papi királyságom és szent népem lesztek.) – Róm 5,6–11 (Ha Fia halála által kien-gesztelődtél velünk az Isten, mennyivel inkább megszabadulunk most, az ő életébe oltva.) – Mt 9,36 – 10,8 (Jézus összehívta tizenkét tanítványát, és téríteni küldte őket.) – **Zsolozsma:** III. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 222 – ÉE 588, Ho 2227 – ÉE 144, Ho 131 – ÉE 594, Ho 273 – ÉE 360.

A világnak hiteles tanúságtevőkre van szüksége

Ferences diakónusokat és papokat szenteltek Esztergomban

Majnek Antal OFM püspök Radványi Atanáz és Juhos Benjamin ferences szerzeteseket pappá, Kis Efrém és Gács Paszkál testvérét diakónussá szentelte június 3-án az esztergomi Szent Anna-templomban.

Szombat délelőtt megtelt az esztergomi ferences templom a szentelendők családtagjaival, ismerőseivel, de a Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium diákjai is mind jelen voltak osztályfőnökeik kíséretében a mellékoltárokhoz húzódván. Miután felolvasták a négy ferences szerzetes életrajzát, és felzengett a harangszó, hosszú sorban bevonultak a Szent Anna-templomba a szentelendők, a ferences rend papjai, valamint más szerzetesrendi és egyházmegegyes papok, majd Berhidai Piusz OFM tartományfőnök, Dobszay Benedek OFM és Majnek Antal nyugalmazott munkácsi megyéspüspök.

A szentmisén a pasaréti Csibe kórus énekelte Zaránd Emese és Kóta Quirin OFM vezetésével, valamint az esztergomi Temesvári Pelbárt Ferences Gimnázium fiúkórusa, melyet Palmái Árpád karnagy vezetett.

Berhidai Piusz testvérként köszöntötte Majnek Antalt. Mint mondta, „személyed, szolgálatod engem is, mindnyájunkat abban a hitben és reményben erősít meg, hogy egy ferences papnak az tudja tartalmassá tenni az életét, hogyha az övéiért felelősséget érez, szolgálja őket, és mindent törekszik mindig mély imádságos lelkülettel tenni”.

Majnek Antal a szentmise bevezetőjében figyelmeztetett, hogy ezen a nagy ünnepen „ne felejtsük el, mindannyiunknak van általános papi hivatása. Mindannyian, akik meg vagyunk keresztelve, Jézus halálában és feltámadásában merítkeztünk meg.

Ne felejtsük el, hogy nemcsak a szentelendők Istennek szentelt személyek, hanem mindannyiunknak azoknak kell lennünk”.

Novák Teofil OFM olvasta fel az olvasmányt Izajás könyvéből, melyben a próféta beszámol istenélményéről. Miután a szeráf izzó parazsat emelt az ajkához, megtisztult, és válaszolt Isten hívására: „Íme, itt vagyok, engem küldj.”

Zillich Mihály OFM olvasta a szentleckét az *Apostolok cselekedeteiből*. Péter beszédében tudatosítja a tanítványokban, hogy a tanú mindannak, amit Jézus földi életében tett, tanú a halálának és a feltámadásának, és Jézus arra hívta őket, hogy mindezt hirdessék.

Miután Barcza Máté állandó diakónus a Szent János evangéliumból – Jézus főpapi imájából – vett evangéliumi szakaszt felolvasta, melyben Jézus azokról könyörög, akiket a világba küldött, és akikért odaszenteli magát, előléptek először a szerpapi szolgálatban részesülők, majd az áldozópappá szentelendők. Berhidai Piusz kérte a szentelést, és méltónak találta őket a szolgálatra.

Kis Balázs Efrém testvér 1996-ban született Hatvanban, családjá harminckét gyermekként. Gyerekként az adácsi plébánián ministrált, fiatal korától szoros kötelékek fűzték

a gyöngyösi és a szentkúti ferences testvérekhez. Gimnáziumi tanulmányait a Hatvani Bajza József Gimnáziumban végezte. Ekkori tanulmányai során ismerte meg Kiss Szaléz és Kriszten Rafael ferences vértanúk életét, amelyek a szerzetesi és papi hivatásában való megerősítésül szolgáltak neki. 2015-ben lépett be a rendbe. 2021-ben tett örökfogadalmat, amivel véglegesen elkötelezte magát a kisebb testvérek élete mellett. A rendben teológus végzettséget szerzett. 2022-től a rendtartomány emberiméltóság-védelmi felelőse. Jelenleg a pasaréti ferences közösség tagja, és az

A június 3-án szentelt ferencesek (képünkön balról): Kis Efrém, Radványi Atanáz, Juhos Benjamin és Gács Paszkál

Találkozás pasaréti ministránsokkal és a Csibe kórus tagjaival

Ferences nővérek az esztergomi pap- és diakónusszentelésen

ottani plébánia munkájában vesz részt.

Gács Botond Paszkál testvér 1993-ban született Budapesten, és ott is nevelkedett két testvérel együtt. Gyermekként megkeresztelték, de templomba csak egyetemista korában kezdett el járni. Miután leérettségizett, sportoló múltja miatt testnevelő tanárnak tanult tovább, ami mellett úszómesterként dolgozott. Ez idő tájt ismerkedett meg a ferencesekkel a Ferenciek terei templomban, ahol megfogalmazódott benne, hogy szerzetes és pap szeretne lenni. 2015-ben lépett be a Kisebb Testvérek Rendjébe, ahol az újoncok után a pasaréti rendház tagjaként teológiai tanulmányokat végzett, bekapcsolódott a plébániái hitoktatásba. 2021-ben tett örökfogadalmat.

Juhos Gergely Benjamin testvér Debrecenben született és nevelkedett két testvérel együtt. Tizenhárom évesen keresztelkedett meg, de rendszeresen csak a középiskolás éveiben kezdett el templomba járni. Az érettségi után informatikát tanult, majd Budapestén dolgozott szoftverfejlesztőként. A Budapesten töltött évek során bekapcsolódott a Sant'Egidio közösség szegé-

nyek között végzett szolgálatába, és ezekben az években ismerkedett meg a ferencesekkel is. Hosszabb keresés után harmincésven jelentkezett a rendbe. Növendékéveit Szegeden, Szécsényben és Pasaeréten töltötte. 2018-ban tett örökfogadalmat. Jelenleg a zalaegerszegi ferences közösség tagja, és az ottani plébánia lelkipásztori munkájában vesz részt.

Radványi Antal Gergely Atanáz testvér 1996-ban született Budapesten, családjá negyedik gyermekeként. A pasaréti ferencesekhez járt ministrálni és hittanórákra. Középiszkolai tanulmányait az esztergomi ferences gimnáziumban végezte. Itt bontakozott ki benne a szerzetesi és papi hivatás. 2014-ben lépett be a rendbe, ahol teológus, hittanár-nevelőtanár és kosárlabda-edzői végzettségeket szerzett. 2021-ben tett örökfogadalmat, amivel véglegesen elkötelezte magát a kisebb testvérek élete mellett. 2022 augusztusától az esztergomi rendház tagja, a ferences gimnázium tanára és kosárlabda-edzője.

„Az Úristen ezt a világot nagyon jónak, szépnek, tökéletesnek teremtette. Minden úgy mozog, forog, kering, a sejtékben minden pontosan

úgy végzi a munkáját, ahogyan azt az Úristen megtervezte és akarja. Minden a létével dicséri a Teremtőt. Csak az ember az, aki szabadon kell hogy belépjen ebbe a csodálatos harmóniába” – kezdte beszédét a püspök. – Az ember az Isten lelkéből, életéből részt kapott személyiség. Képes nem is mondani Isten boldogító tervére. Ha a felismert jót és szépet a szívébe engedi, ha igent mond nemcsak a világ törvényeire, az életre, hanem az életet adó, életben tartó és üdvözíteni akaró Istennek, akkor béke és öröm tölti el az életét, családját, környezetét.

Majnek Antal hozzátette: mindig voltak és vannak Káin óta olyanok, akik bűnöktől megszabadulni nem akarva nem mondanak Isten tervére. Bennük és körülöttük megbomlik a harmónia, káosz lesz a gondolataikban, érzületükben, kapcsolataikban. Még akár testvérek is egymásnak esnek, és ölik egymást. A döntés következménye a jó, illetve a rossz.

Amikor az ember a felismert igazság mellett dönt, akkor dicsőíti az ő Teremtőt, ha pedig nem az Isten óhajára, saját maga vesztét, halálát okozza.

A Teremtő szégyenére él ilyenkor, sőt a fájdalmára.

„Nézzünk a második Évárara, Szűz Máriára, aki nemcsak egy szóval, de egész életével kimondta Istennek a boldogító igent: úgy legyen, ahogy te akarsz az én életemben és általam a világ számára. Nekünk is, mindannyiunknak ez a feladata, ez a boldogulásunk titka, a felkelésünk és gyógyulásunk titka, a várva várt és áhított öröme és boldogságra jutás útja” – buzdította. – Azért vagyunk az ő képére és hasonlatosságára teremtve, hogy szabadon mondjuk ki a jóra, a felismert igazságra az igent.

Fontos megismerni az igaz Istent, hogy tudjunk helyesen dönteni.

Ez a megismerés soha nem ér véget, az örök élet az Isten megismerése. Minden megszűnik a halállal, de ez megmarad: a szeretetben való megismerés, találkozás, egyesülés. Ez szüli az új életet.

Akik már befogadtuk ezt a „magot”, mi vagyunk felelősek, hogy ez a „magzat” hogyan növekszik bennünk, mennyire vállalunk mindent, a vajadás fájdalmát, hogy a látható világba szüljük Isten igéjét, Isten nekünk szóló tervét, mely nem csak a mi bol-

dogulásunk, hanem az egész világra – magyarázta a püspök.

Tanúságot tenni, megosztani fontos feladat – hangsúlyozta, majd VI. Pál pápa szavait idézte, aki azt mondta, hiteles tanúságtevőkre van szüksége a világnak. Az Úristen támaszt olyan tanúságtevőket, akik befogadják Isten nekik szóló örömhírét, átélják azt, és utána osztják meg, amikor erre Isten lelke vezérli őket – tette hozzá.

A püspök elsőként Szent Ferenc példáját állította a szentelendők elé, aki kereste a boldogságot, de nem találta meg a világ útján, a széles úton. A kereszt megállítja, és újjászületésre vezet, ettől kezdve Jézusban keresi és találja meg az élete értelmét.

Ti is ezt a Jézust választottátok Szent Ferenc lelkiességében – szólta a jelöltekhez. – Ugyanaz az érzület, gondolkodásmód legyen bennetek, mint Jézusban volt.

Nem csak szóval, sokkal inkább az életünkkel kell bizonyítani, hogy Jézus útja nem a világ útja.

Ő a végtelen magasságból ereszkedett a szegények közé, a legegyszerűbb munkásemberek közé, a perifériára, és nekik mondta el az örömhírét először.

Ehhez az Úr Jézushoz kapcsolódjatok, különösen a krízisek idején, és tekintsetek a tanúságtevőkre – biztatta őket a püspök, felidézve Nick Vujicic tanúságtételét. Buzdította őket arra, hogy hirdessék, boldogok, akik lemondanak a gazdagságról, mert megtalálták az igazi gazdagságot; akik a tisztaságot boldogítóan élik meg, mert felismerték, ki az igazi szeretője az embernek; és nem muszájból engedelmessé válnak, hanem mert felismerték, mi a jó, és annak engednek. Jézus munkájából, művéből részesedjétek, az a legnagyobb kitüntetés az ember számára – hangsúlyozta beszéde végén.

A Szentlélek-váró ének után elsőként a diakónusok, majd az áldozópapok szentelése következett.

A szentmise végén Berhidai Piusz megköszönte a püspöknek a szentelést a rendi közösség, a hozzátartozók és a ferences család nevében. Hozzáátette: „Örülünk, amikor köztünk vagy, mert jó megtapasztalni, hogy a püspöki mellkereszt alatt ferences habitus van. Itthon is otthon vagy.” A tartományfőnök köszöntése után véget érni nem akaró vastaps zengett Majnek Antalnak.

Az új diakónusok és áldozópapok egyesével megáldották a püspököt, kezüket a vállára téve, majd ők is ünnepélyes áldást kaptak tőle, amit meghajolva fogadtak az oltár előtt.

A kivonulás alatt elhangzott a ferences ének: Áldjuk a földön Isten szegénykijét...

Vámosy Erzsébet
Fotó: Felszeghy Áron / ContentWork Productions / Ferences Média

Öt állandó diakónust szenteltek Vácon

Pünkösdhétfőn, május 29-én Marton Zsolt püspök öt új állandó diakónust szentelt fel Vácon, akik ebben a minőségükben két éves előkészület után állnak majd az egyházmegye szolgálatába. A szertartásra a Barátok templomában került sor, ahová a szentelendőket elkísérték rokonaik, egyházközségük tagjai, a szentmisén pedig együtt szolgáltak velük leendő szolgálati helyük papjai és a többi diakónus.

A szertartás elején a diakónusképzés felelőse, Paszternák Tamás pasztorális helynök mutatta be a szentelendőket, akik az egyházmegye két éves felkészítését elvégezték. Mindannyian akolitusként szolgáltak már az elmúlt években jelenlegi lakóhelyükön és egyházközségeikben: Danics Mihály Vácdukaról, Halász Tibor Tápiószecsőről, Hujbert Márton Vácrátótról, Németh Gábor Vácról és Tóth Péter Karancságból érkezett.

Marton Zsolt szentbeszédében arra emlékeztetett, hogy a II. Vatikáni Zsinat nyúlt vissza ahhoz az ősi keresztény hagyományhoz, amely alapján a papok és püspökök mellett az Egyház szolgálatára házaspárokat szenteltek diakónussá, akik az oltár és a szegények szolgálatában tevékenykedtek. „A diakónus feladata, hogy ünnepélyesen kiszolgáltassa a keresztiséget, őrizze és kiossza az Oltáriszentséget, az Egyház nevében eskessen és megáldja a házaspárokat; elvigye a szent útravalót a haldoklóknak, Szentírást olvasson a híveknek, oktassa és buzdítsa a népet, vezesse a hívek istentiszteletét és imádságát, kiszolgáltassa a szentelendőköt és te-

messen” – idézte a püspök a *Lumen gentium* dogmatikus konstitúció vonatkozó részét (LG 29.).

A főpásztor az *Apostolok cselekedeteiből* vett olvasmány – Fülöp apostol és az egyiptomi királynő kincstárnokának találkozása (ApCsel 8,26–40) – alapján úgy mutatta be a diakónus feladatát, mint aki egyszerre apostol és lelkigondozó is. Magyarazza az Írásokat, tanúságot tesz és keresztel, de egyben személyes figyelemmel tud jelen lenni a közösség

hívei számára: nemcsak hallgat, hanem meghallgat mindenkit, aki hozzá fordul.

A napi evangéliumra utalva a püspök arra is felhívta a

akar lenni, legyen a cselédek (Mt 20,26–27)”.
A szolgálat nem a másik önkényének kiszolgálását jelenti, hanem az evangélium szerinti jó megtétele.

A szolgálat az önátadás, önfeláldozás, az igazi élet kultúráját jelenti az önzés kultúrájával szemben – folytatta a püspök. Majd Ferenc pápa gondolatait idézte: „Szolgálat – ez a kulcsszó karizmátok megértéséhez. (...) Ti a szolgálat őrei vagytok az Egyházban: az ige szolgálata, az oltár szolgálata, a szegények szolgálata a ti küldetésetek, s emlékezteti mindannyiunkat, hogy a hitnek és annak különböző kifejeződési formáinak – közösségi liturgia, személyes

ima, a szeretetszolgálat formái –, valamint a különböző életállapotoknak – világi, klerikusi, családi élet – lényegi dimenziója a szolgálat.”

A szentelési szertartás elején a diakónusok engedelmességet fogadtak a jelenlegi főpásztornak és utódainak. A Mindenszentek litániája alatt a jelöltek életük átadásának kifejezéséül a földre borulva imádkoztak, miközben a hívők közössége megáldásukat, megszentelésüket és felszentelésüket kérte. Ezt követően a püspök kézrátétele által megtörtént a Szentlélek lehívása és a diakónusi szolgálatra való felszentelés. Az új diakónusok a beöltözéskor magukra öltötték a stólát és a

dalmatikát – ebben azok az atyák és diakónus testvérek voltak segítségükre, akikkel közös volt eddigi szolgálatauk, vagy lelki útjukon kísérték a jelölteket. Mindezt az evangéliumoskönyv jelképes átadása követte, a főpásztor szavaival: „Amit olvasol, hidd; amit hiszel, tanítsd; amit tanítasz, kövesd!”

Az eucharisztia liturgiájában az újonnan felszentelt diakónusok látták el az oltárszolgálatot. A szentmise végén Marton Zsolt megköszöntte mindazok segítségét, akik a képzés során felkészítették és kísérték a jelölteket, majd külön köszöntötte a diakónusok feleségeit, akiknek szintén ki kellett mondaniuk az igent férjük hivatására.

A főpásztor külön köszöntötte az eseményen a hamarosan nyolcvanadik életévét betöltő Beer Miklós nyugalmazott váci megyéspüspököt, aki koncelebrált a szentmisén.

A zenei szolgálatot a Váci Székelyegyház Szent Cecília kórusa látta el Varga László karnagy vezetésével.

2021 és 2023 között a Diakónusképző Intézet keretében összesen huszonegyen készültek a szentelésre magyarországi és határon túli egyházmegyékből, közülük öten a Váci Egyházmegyből. A szentelési szertartást agapé követte, melyen az új diakónusok kézhez kapták hivatalos dispóziójukat is.

Forrás és fotó:
Váci Egyházmegye

Megváltozott az otthonokban ellátottak köre

Szerzetesi fenntartású szociális intézmények vezetői találkoztak

A Magyarországi Szerzeteselöljárók Konferenciájának Irodája (MSZKI) szervezésében az esztergomi Ferences Szociális Otthonban találkoztak május 18-án a szociális intézmények vezetői, ápolásvezetői és élmezőnyvezetői.

A tizenegy szerzetesközösség fenntartásában működő tizenhét intézményből az egész ország területéről – Miskolctól Győr és Szécsényig – Kozármislenyig – érkeztek szakemberek a találkozóra. A résztvevőket Formanek Tamás, a rendezvény szervezője köszöntötte. Elmondta, hogy a Ferences Szociális Otthon sajátos helyzetben működik, mert egy épületben található a rendház, a gimnáziummal és a kollégiummal. Üzenet ez a világnak arról, hogy az élet kezdete és vége egyaránt fontos.

Az otthonokban ellátottak köre az utóbbi években nagyon megváltozott; ugyanez mondható el a nappali ellátás intézményeiről és a fogyatékosellátás területéről is. A várható élettartam kitolódásával összefüggésben a szerzetesi fenntartású szociális otthonokban jelentősen megnőtt az átlagéletkor, és egyre több az ápolási feladat is a megszokott gondozás mellett. Fontos tisztában lenni a gyakori kórképekkel. A gyakorlatban demens és nem demens ellátottakról beszélünk, de a demencia diagnózisa is sokféle

kórképet foglalhat magában, és a nem demens ellátott is nagy eséllyel válhat demenssé az idő előrehaladtával.

Szabó Zoltánné, az esztergomi Ferences Szociális Otthon vezetője előadásában arról beszélt, hogy a demencia gyűjtőfogalom, továbbá hogy milyen diagnózisok jelennek

szemlélet fontosságára és az orvosokkal való szoros együttműködésre hívták fel egymás figyelmét a résztvevők.

Kocsis Edina, a dabasi Zárda-kert Otthon intézményvezetője dietetikusként – kapcsolódva a nap tematikájához és az előtte szólóhoz – a demens lakók étkezésére vonatkozó tudnivalókat és az ezzel kapcsolatos problémákat mutatta be. Előadásában ismertette ezzel összefüggő jogszabályokat, és felhívta a figyelmet a vonatkozó jogszabályokban megtalálható eltérésekre. Részletesen elemezte az idősök táplálkozásának nehézségeit.

Székely Gáborné Marika élmezőnyvezető előadása a gyakorlati munkáról szólt. Esetükben a diakónusok és az időseknek a közös nagykonyha főz, de figyelembe kell venni az eltérő igényeket – hangsúlyozta az előadó, majd az egyre gyakoribb ételallergiák kezelésének kérdéséről beszélt.

Közös ebéd után a résztvevők megismerhették az esztergomi szociális otthon, illetve Jeremiás testvér vezetésével a ferences templomot is megtekintették.

Forrás: Szerzetesek.hu
Szöveg és fotó:
Formanek Tamás/
MSZKI

Élen járnak a szolgálatban és a szeretetben

Először szenteltek állandó diakónusokat a Szombathelyi Egyházmegyében

Pünkösdhétfőn délelőtt az egyházmegye történetében először négy állandó diakónust szentelt Székely János megyéspüspök a szombathelyi Sárkány Boldogasszony-székesegyházban. A szentelendőket – Császár Róbertet, Frikk Józsefet, Marx Gyulát és Pászner Gábort – családjaik és a hívek imája kísérte az ünnepi szentmisén.

Kürnyek Róbert pasztorális helynök az evangélium után bemutatta őket a főpásztornak, akitől kérte diakónussá szentelésüket.

A püspök szentbeszédében különösen szólt a leendő diakónusokhoz, a bibliai Fülöp diakónus működését említve példaként. Fülöp úton volt, nyitottan a Lélek indításaira. Ezért tudta hirdetni az örömhírt. A szentelendők is a hétköznapi emberek életét élik és járják mint férjek, családapák. A leendő diakónusok közel vannak a hétköznapi emberekhez. Közel kerülnek olyanokhoz is, akikhez a papok nem tudnak eljutni.

Székely János arra figyelmeztette őket, hogy figyeljenek a Lélek indításaira, hirdessék bátran az evangéliumot.

Jézus a tanítványait is a szolgálat szellemére tanítja, a diakóniára. Mindnyáján arra születünk, hogy szeressünk

és adjunk. A szeretetben és a szolgálatban legyünk elsők. Így válunk Krisztus tanúivá, akinek a trónja a kereszt volt, a koronája töviskoszorú.

Székely János beszédét követően került sor a diakónussá szentelés szertartására. A jelöltek ígéretet tettek főpásztornak és utódainak az engedelmesre és tiszteletre, aztán földre borultak, miközben a hívek a Mindenszentek litániáját imádkozták, majd kezét följük tartva a püspök imádkozott értük. A jelöltek ezután magukra öltötték a dalmatikát, vagyis a diakónusok öltözetét. A szentelés végén az evangéliumoskönyvet érintve kapták meg küldetésüket az Egyház szolgálatára.

A felszentelt diakónusok a szentmise további részében az oltár körül álltak, és részt vettek a hívek áldoztatásában. A liturgia végén Székely János rokonaikkal együtt megáldotta az újonnan szentelt diakónusokat.

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

Szent László király égi oltalmában

Alapításának harmincadik évfordulóját ünnepli a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye idén ünnepli alapításának 30. évfordulóját. A központi jubileumi ünnepséget június 10-én, szombaton tartják a debreceni Szent Anna-székesegyházban, ahol a gyémántmisés Bosák Nándor nyugalmazott megyéspüspök pappá szentelésének 60., püspökké szentelésének 30. évfordulóján hálaadó szentmisét mutat be püspök- és paptestvérei, valamint a hívek jelenlétében.

II. János Pál pápa az 1993. május 30-án, pünkösd ünnepén kelt Hungarorum gens kezdetű konstitúciójával megváltoztatta a Magyar Katolikus Egyház szervezeti felépítését. Egy kivétellel valamennyi egyházmegye határát megváltoztatta, és két új egyházmegyét hozott létre azzal a céllal, hogy kiegyenlítődjenek a létszám- és területbeli különbségek: a Kaposvári Egyházmegye a Veszprémi Egyházmegye déli részeiből, illetve a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegyét az egri érsekség keleti és a szeged-csanádi püspökség északi területeiből.

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye főpásztorává Bosák Nándor egri szemináriumi rektor nevezte ki. Az újonnan alapított püspökséget Szent László király égi oltalmába ajánlotta, székesegyházaul kijelölte a debreceni Szent Anna tiszteletére felszentelt plébániatemplomot; társszékesegyházaul a nyíregyházi Magyarok Nagyasszonya-plébániatemplomot határozta meg.

Bosák Nándort 1993. június 15-én szenteltek püspökké és iktatták be hivatalába a debreceni Szent Anna-székesegyházban. A szentelési szertartást Paskai László bíboros vezette, ő volt a főszentelő püspök; a társszentelők Seregély István egri érsek és Tempfli József nagyváradi megyéspüspök voltak. Angelo Acerbi érsek, magyarországi apostoli nuncius II. János Pál pápa

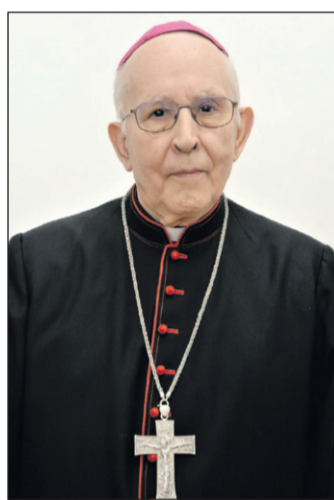
képviselőjében olvasta fel a kinevezési bullát.

Bosák Nándor püspöki jelentésében így emlékezik: „Törd meg az éhezőknek kenyeredet”. Egyik legfontosabb püspöki feladatának tartotta, hogy az új egyházmegye területén élő római katolikus híveket összefogja, és egységes, önálló arculatú egyházmegyei közösséggé formálja. Ehhez ki kellett építeni az egyházmegyei szervezet strukturális hivatalait, létrehozni az ezekhez kapcsolódó intézményeket és felállítani az egyházkormányzathoz szükséges bizottságokat.

A debreceni önkormányzattól visszakapott, addig szakközépiskolai kollégiumként működő épületet alakították át püspöki hivattal. Az új püspöki rezidenciát 1994. június 15-én Seregély István egri érsek szentelte fel.

Miután Bosák Nándor 2014. december 28-án betöltötte a 75. életévét, és a kánonjognak megfelelően benyújtotta lemondását püspöki hivataláról, amelyet Ferenc pápa elfogadott, és az új püspök beiktatásáig az egyházmegye apostoli kormányzójává tette. A pásztorbotot Bosák Nándor püspök Palánki Ferencnek adta át.

„Huszonkét éves az egyházmegye. Ez a szám a katolikus egyház évezredes történetéhez mérve elhanyagolhatónak tűnik, földi életünk mértékében azonban nem kevés, főleg nem jelentéktelen. Ahhoz mindenképpen elég, hogy egy újonnan született közös-

ség útjára induljon, tovább lépve a gyermekkoron felnőttként vállalja feladatát a többi testvér között” – mondta Bosák Nándor püspök, aki, megfogalmazása szerint, a strukturális építkezésre és a belső tartalmakra vonatkozóan csak félig kész egyházmegyét tudott átadni utódának, Palánki Ferencnek, akinek „bölcs, előrettekintő és kitartó munkájára” nagy szükség van.

Ferenc pápa 2015. szeptember 21-én Palánki Ferenc egri segédpüspököt kinevezte a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye megyéspüspökévé,

recen és Kovács Ferenc, Nyíregyháza polgármestere.

Az ünnepség kezdetén Alberto Bottari de Castello érsek latinul, majd Krakomperger Zoltán irodaigazgató magyarul ismertette a kinevezési okmányt, melyben Ferenc pápa apostoli hatalmával fogva 2015. szeptember 21-étől felmentette Palánki Ferencet a korábbi fídelomai címzetes püspöki szék és az egri érseki szék segédpüspöki szolgálata alól, és kinevezi a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye püspökének.

Az új megyéspüspök a beiktatás utáni napon, november 15-én Nyíregyházán, a Magyarok Nagyasszonya-társzékesegyházban tartotta ünnepi székfoglaló szentmiséjét.

Palánki Ferenc püspöki jelentésében a János evangéliumból (Jn 11,25) vett „Jézus a feltámadás és az élet” részletet választotta. Az egyházmegye második főpásztorára hármas célt tűzött ki maga elé: törekszik arra, hogy a személyes törődés és a megszólíthatóság jellemezze szolgálatát, és hogy ő is meg tudja szólítani az embereket az evangélium jó hírével; a személyesség

mellett kiemelten ügyel majd a családokra; harmadik sarkalatos pontként az ökumené továbbvitelét tűzte ki célul.

Az egyházmegye alapításának harmincadik évfordulóját számos egyházmegyei programon megünneplik, köztük a kiemelt rendezvényeken: a püspöki székház érseki megáldásán, a debreceni katolikus bál rendezvényen; az egyházmegyei gyermeknapon és az egyházmegyei rajzversenyen; valamint Máriapócsán, az egyházmegyei búcsún.

A jubileumi évben három könyvet is kiadnak az egyházmegye gondozásában: Bosák Nándor Kenyérosztó Antológia című kötetét, melyben a nyugalmazott püspök visszaemlékezéseiből, homíliáiból, előadásaiból, egyházmegyei körleveleiből, a vele készített interjúkból és a sajtóban közölt írásaiból olvashatunk;

Az Isten szavának erejében és viláosságában című Örömhírvékönyv ünnepi különszámát, mely az egyházmegye papjainak prédikációit, elmélkedéseit tartalmazza; valamint A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye új szemantizmusát.

Az évforduló központi ünnepségét június 10-én, 10 órától tartják a debreceni Szent Anna-székesegyházban, ahol a gyémántmisés Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye első püspöke pappá szentelésének 60., püspökké szentelésének 30. évfordulóján hálaadó szentmisét mutat be püspök- és paptestvérei, valamint az egyházmegye hívei jelenlétében.

A szentmisét élőben közvetíti a Debrecen Televízió, amelyet az egyházmegye YouTube-csatornáján is követhetnek a hívek.

**Kovács Ágnes
Forrás és fotó:
Debrecen-Nyíregyházi
Egyházmegye**

II. János Pál pápa 1993. május 30-án kelt Hungarorum gens kezdetű apostoli konstitúciójával rendelkezett a Magyar Katolikus Egyház szervezeti átalakításáról. A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye május 30-án Kiskunfélegyházán, a Szent István király templomban ünnepelte, hogy 30 éve működik jelenlegi formájában. A szentmise főcelebránsa Michael Wallace Banach apostoli nuncius volt.

A szentmise kezdetén Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek köszöntötte a Szentatya hazai képviselőjét latin, majd a város polgármestere, Csányi József angol nyelven.

A nuncius beszéde elején kiemelte: a 30. évforduló napján, Szent István ereklyéinek átvitele ünnepén éppen egy Szent István tiszteletére szentelt templomban mutatnak be szentmisét. Mint mondta, harminc év a történelemben rövid idő, de hozzá társul a magyarság ezeréves keresztény múltja, valamint a kereszténység két évezrede is.

Az egyházmegye közössége Isten nagy családjaként élhet egy nagyobb közösség tagjaként – idézte fel a Szentatya által is használt képet az Egyháza. Ami számít, az nem az évek mennyisége, hanem a hitünk minősége.

A nuncius figyelmeztetett arra, hogy a jubileum egyben kihívás is. Soha nem szabad elfelejteni azt a „programot”, amit Jézus adott nekünk. Emlékeztetett Szent II. János Pál pápa szavaira is, amelyeket Novo millennio ineunte kezdetű levelében fogalmazott meg: „A program nem változik meg a különféle korokkal és kultúrákkal, még ha számol is

a létükkel, hogy őszinte párbeszédet és hatékony kommunikációt folytasson velük.”

Beszéde második részében Michael Wallace Banach Szent István király alakját méltatta, aki elültette a magyarokban a kereszténység magvait, és gondoskodott a

családjáról is. Emellett szólt a Szent Imre herceghez írt intelmekről is, idézve annak utolsó sorait.

A nuncius végül a Szentatya magyarországi látogatásának egyik beszédéből idézett, melyben kiemelte az Egyházzal megáldott képet, melyet építeni kell: a befogadó Egyházat, melynek van bátorsága mindenkire elvinni az evangélium próféciáját.

A szentmisét követően Máthé György érsekvadkerti plébános előadása hangzott el, aki – a jelen lévő közel száz paptestvére és három püspök előtt – felidézte tapasztalatait a harminc évvel ezelőtti eseményekről. A váci egyházmegye papjaként és volt kiskunfélegyházi káplánként komoly tapasztalatokat szerzett az egyházmegyék átalakításának idejéből.

**Forrás: Kalocsa-
Kecskeméti
Főegyházmegye
Fotó: Koprivanacz
Kristóf**

Mire jó a vakáció?

Elméletben gyorsan kész a válasz: mindarra, ami fontos, de elmaradt a tanévben. Mégsem ilyen egyszerű a képlet. Ha a szülők őszintén válaszolnának, már májusban szorító érzésekről panaszkodnának.

A nyár a legnehezebb időszak a család számára. Hogyan oldjuk meg a gyerek elhelyezését? Hol és mit fog enni? Ne kütyözzön egész nap, de akkor mivel kössük le, hogy ne unatkozzon folyton? Elengedhetem-e erre vagy arra a fesztiválra, ilyen vagy olyan társaságba? Nem igazán olvas, nem tud egyedül játszani. Jó lenne, ha végre rá tudnám venni egy kis házimunkára, de az több idő, mintha magam megcsinálnám.

A tábortok drágák, a nagyszülők távol vannak és dolgoznak, a munkahelyemen éppen minden a csúcsra járatásról szól. És itt van ez a sok pótolni való a tanulásban: most le lehetné a nyelvvizsgát, vannak remek feladatlapjaink és „játékos” gyakorlóink, de még az ágyból sem tudom kipiszkálni, vagy legföljebb a gépig jut el...

Mégis gondoljuk át röviden, mi az, ami valóban fontos, mi marad el rendszeresen a tanévben, és próbáljunk néhány dolgot megvalósítani ezek közül. Nagy örömünkre lesz!

A pihenés

Jelentős alváshiány halmozódhat fel a gyerekeknél, tehát a szünet első időszakára nem érdemes zsúfolt programokat kitalálni. Kiadós alvás, napozás, strandolás, laza séta, szöszmötölés a kertben vagy játék a kisállatkal. Egyszerűen, amolyan „lassan járó, vidám időre” is szükségünk van.

A játék

„A játék megolajozza a testet és a lelket” (Benjamin Franklin). „Játék nélkül nem lehet emberré válni” (Kiss Áron). Játék közben fejlődik az agy, csakis játékkal jól előkészített agy képes a hatékony tanulásra. A játékból lesz (vagy nem lesz!) felnőttkorban az alkotás. Hosszan sorolhatnánk az egész tanévben „vágódeszkára kerülő”,

pedig semmi mással nem pótolható játéktevékenység méltatásait. Mert a játék emberi alapszükséglet, ami feltétlen kielégítésre tör. Ez pedig valamilyen öröms tevékenység vagy alkotás lenne, amelynek hiánya olyan feszültséggel jár, amit pótcselekvéssel próbálunk majd feloldani.

A spontán játék képessége kiveszőben van, és ettől nem rémültünk meg eléggé! A következmények – például a tanulási rendellenességek, a szellemi tunyaság, a társas érzéketlenség, a sérült mozgásérzék – majd csak néhány évvel később jelentkeznek.

A sokat játszó emberek olyan tevékenységekben is képesek lesznek örömet találni, amiket mások elviselhetetlennek tartanak. Ez pedig a ma annyira hiányolt rezilienciának, azaz a személyiség rugalmasságának egyik legmeghatározóbb alapja.

A játékhoz társak is kellenek. Sok ügyes megoldást találhatnak a baráti közösségek: ma nálunk gyűlnek össze a gyerekek, holnap nálatok, egyszer elmegy velük valaki kerékpározni, focizni, kirándulni és így tovább. Ebben nagy segítségünkre lehetnek az alkalmanként bekapcsolódó nagyszülők is, ha elérhető

közelségben vannak. Még egy kis közös utazás is belefér!

Nagy tévedés, hogy a könnyen elérhető kikapcsolódás vált ki örömmélnyit! Sok veszélyt jelentenek a fantáziát kikapcsoló kész játékok, játékprogramok, a céltalan tévzés,

gépezés. A jó játék a teljes embert „bekapcsolja”, a testi erőt, a szellemet, az érzelmeket is.

Sok kiadványt találhatunk ezzel kapcsolatban a könyvboltokban, és az interneten is keresgélhetünk. Nagyszerű lehetőségeket kínál a mese, a felolvasás, a közös alkotás, a gyurmázás, agyagozás, festés, a zenélés. Ahogyan a színház, a színházasdi, a bábozás, a társasjáték, a „mi volna, ha...” fantáziajátékok, az egyszerűbb lab-

dajátékok, a tapsos, madzagos mókák, a keresztretjvények, képrejtvények is. Újra meg kellene tanulnunk ezt az elfelejtett, nagyon szerethető nyelvet. Játsszunk a társas együttműködést és nem a másik legyőzését szolgáló, alko-

nek napjaik, alig-alig mozognak, nem kell vízzel, sárral, nappal, széllel, illatokkal, természetes ízekkel, rovarokkal, állatokkal, domborzattal találkozniuk. „Alig elképzelhető, hogy egy gyerek, aki szinte csak művi tárgyakkal érintkezik a házasságról, a családról, a munkáról, a barátságról, a szeretetről, a hitről organikusán, azaz azok természetes rendje szerint, az életet szolgálva gondolkodni. Tehát: túrázás, közös barangolás, evezés, sátorverés, fára mászás, bunkiépítés, tűzrakás, kertészkedés, állatsimogató, madárles, kiséllátgondozás, lovaglás, kaszálni tanulás, gyümölcszedés, befőzés – ami csak belefér!

Rendrakás – kívül, belül

Igen jó érzés az idők során felhalmozódott dolgainkat rendbe tenni, ha kell, ritkítani, mélyre került kis emlékeknek újra örvenedezni, és mindezt ugyanígy a szívünkben is elvégezni. Ez utóbbiban segítségünkre lehet egy-egy vers, mese, színházi élmény, a zenehallgatás, a közös éneklés, hangszerjáték. Nem vizsgára vagy versenyre készülve, hanem csak úgy, a magunk örömeire.

Kapcsolatok – egymással, a segítségünkre szorulókkal és Istennel

Ez talán a legfontosabb erőforrásunk. Azon túl, hogy egy egészségtelenül individualista társadalomban élünk, és már az óvodáskort is meghatározzák a különböző egye-

ni versenyek, minősítések, az életmódunk is egyre magányosabbá vált. Nem beszélgetünk, az együttlétünk gyakran kimerül az ügyintézésben, ellátásban, megmondásban, kioktatásban, legfeljebb a virtuális kapcsolatban. És mindeközben szomjazzuk a mély, őszinte, valódi egymáshoz tartozást minden életkorban. Csak tudatos elhatározással lehet a korszellemmel szembenemenni. Értékeljük nagyra az egymással eltöltött időt, akkor meg fogjuk találni a módját is! Keressük fel rég nem látott barátainkat, akár csak egy közös fagyizás erejéig, szánjunk időt időse szülőinkre, rokonainkra, hívjuk meg gyerekeink társait egy kerti sütögetésre vagy strandolásra! Keressük meg azokat a közelünkben élőket, akiknek jól jönne egy kis segítség: gyerekvigyzás, kutyasétáltatás, fűnyírás, bevásárlás! Vigyük bele a gyerekeinket is egy-egy ilyen akcióba, biztosra vehető, hogy komoly hatékonyságélményt jelent majd nekik. Nagyszerű társas kalandokat kínál a táborok is találhatóak (hála az ebben is kedvüket lelő, fáradhatatlan pedagógusainknak). Jó lehetőségeket nyújthat ezekre a családi tábor, a lelkiigyaorlat vagy az apa-fia, anya-lánya napok, de egy jól kiválasztott nyári diákmunka vagy a közös padlásrámolás is ilyen lehet.

Keressük és találjuk meg egymást! Örüljünk ennek a gazdagságnak, hiszen kapcsolódásra teremtett lények vagyunk, úgy is mondhatjuk: „egymás kedvéért születünk” (Marcus Aurelius). Legyen ez a nyarunk legizletesebb, legbőségebb termésű fán érő gyümölcse!

Szabó Lórin

Nyár

Nyár. Kert. Csönd. Dél. Ég. Föld. Fák. Szél. Méh döng. Gyík vár. Pók ring. Légy száll. Jó itt. Nincs más csak a kis ház. Kint csönd és fény. Bent te meg én.

Uzsalyné Pécsi Rita
Fotó: Lambert Attila

Boldogan, szabadon, a talentumokat kamatoztatva

Papok és papnövendékek szülei találkoztak Pécsen a megyéspüspökkel

Bensőséges hangulatú találkozáson látta vendégül Felföldi László pécsi megyéspüspök (képiükön) az egyházmegyében szolgáló papok és papnövendékek szüleit május 31-én Pécsen, a Dóm Kőtarban.

A hagyományosan évente megrendezett találkozón a résztvevőknek lehetőségük nyílik megosztani egymással családjaik és gyermekeik papi pályához kötődő örömteli vagy éppen küzdelmes életszakaszainak nehézségeit, történéseit.

A főpásztor kifejezte háláját és köszönetet mondott a mintegy harminc megjelentnek azért a szülői szeretért, mely által a családokban megszülethetett és beérhetett egy-egy papi hivatás.

A találkozón a hozzátartozók a Szent Mór Katolikus Iskolaközpont növendékeinek zenés előadását hallgatták meg, melyhez kapcsolódva Felföldi László elmondta, minden fiatal hivatása nagy ajándék egy csa-

lábban. A papszülők gyermekeinek hivatása, hogy rátaláltak életük karizmájára, mint ahogy a zenés műsorban közreműködő gyermekek is rátaláltak saját karizmájukra, melyet aztán elkezdtek formálni, alakítani. A papnövendékek öt évig papi sze-

mináriumba jártak, ahol elsajátították, hogyan kell saját karizmájukkal bánni, mint ahogy egy hangszert is meg kell tanulni megszólaltatni.

Addig lesztek boldogok és szabadok, ameddig a talentumotokkal tudtok a saját magatok, a család

vagy a közösség javára szolgálni, és akkor mindig ajándékai lesztek a világnak. Valahogy így van ez a papi hivatással is – fogalmazott Felföldi László. A papszülők találkozó szent-ségimádással folytatódott. A résztvevők ezen Isten kegyelmét kérték

gyermekeik hivatására, papi szolgálatára, majd a program közös ebéddel zárult a Magtár Látogatóközpontban.

Forrás és fotó:
Pécsi Egyházmegye

„Mit búsulsz? Neked két láb előnyöd van!”

Látogatóban Kardos Mihály atyánál

(Folytatás az 1. oldalról)

A beszélgetésre összekészítette a Ferenc pápával való találkozására emlékeit: újságcikket, fényképeket mutat. A legfontosabb számára az, hogy a Szentatyáról beszéljen. „Ferenc pápát olyan embernek látom, akinél a szó és a tett egyezik. Sok a hidegség az emberek között, pedig nagyon kevesen vannak, akik tényleg rosszak. De nem merünk jók lenni egymással. A pápa mer jó lenni. A jézusi szeretet éli és viszi az emberek közé. Úgy érzem, értem a pápát, és nagyon tisztelem azt az embert, aki ennyire jézusi. Kristálytisztán kimondja a dolgokat, mégpedig közérthetően. Általános tapasztalattól kiindulva a legmélyebb gondolatokig jut el. Ez óriási benne.”

A médiaérdeklődéssel kapcsolatban megjegyzi: „Képzeld, a *Blikk* szentté avatott. A címlapon az állt, hogy a pápa egy szent életű pappal találkozott. Mondtam is magamnak, most már nem hiányzik semmi.” Hozzáteszi, mi vagyunk az utolsók, akiket fogad, mert úgy véli, „nem szabad egy témát túlbeszélni, amit akartam, elmondtam”.

Az egyszerűség és a nyugalom mellett ott csillog szemében a huncutság is. Amikor dicsérjük, hogy mindenre tud irodalmi példát hozni, mosolyogva mondja: Vagy boldonságot.

Élettörténetét a szülei házasságával kezdi. „Három nemzedék voltunk. Édesapám ugyanis későn házasodott, anyám jóval fiatalabb volt nála. Amikor 1946-ban megszülettem, apám már idősnek számított, legtöbbször az unokájának néztek. Amit szülőltől kapni lehet, azt mind megkaptam. Édesapám zsidó volt. 1943-ban megkeresztelkedett, de amikor újra élhetett a zsidó hitközség, úgy vélte, az az ő

”

Mindennap minden hajléktalan elhunytért és az élőért misézek...

Olyan emberek között élek, akik sok sebet kaptak az élettől. Számomra ők azok, akiket a Jóistenhez kell vinnem. Én a magam részéről viszem őket, az már az ő döntésük, hogy jönnek-e

eredeti helye, így visszatért a zsidó vallásra. Idősotthont alapított és vezetett a zsinagóga mellett, Auschwitzot megjárta emberek éltek ott. De volt egy adventista lelkész is, és egy angolkisasszony főzött, aki kóser konyhát vitt. Apám útkereső volt. 1958-ban megújította a keresztiségi fogadalmát, és őszintén hívó katolikus lett. Eleinte még az állami ünnepeken is templomba akart menni.”

Az emlékező pillanat a Szent István-bazilikában

A családban mindenkinek megvolt a maga temploma. Mihály atya édesapja a dóm, édesanyja a Szent Rókus-templomba járt, a fiúk meg a jezsuitákhoz, a Szent József-templomba. Mihály atya egy barátja hívására ment oda, és bár nagyon kicsi volt még, a páterek engedték, hogy első-áldozó legyen. „Nagyon szerettem a jezsuitáknál az ottani légkört. Két fráter volt, és két páter élt a kis rendházban. Aztán kilőtték őket, de a testvérek maradhettek sekrestyésnek, őket civileknek tekintette az állam. Akkor végzett »zugjeszuitaként« Cszimazia Rezső atya, akit egyházmegyei káplánnak odarendelt a püspök. Így megőrződött az eredeti vonal. Otthon éreztük magunkat a jezsuitáknál, rám meghatározó hatást tett a lelkeségük. Vagy harminc ministráns volt ott rendszeresen. A hittantermet játszótérnek használtuk, volt ping-pongasztal, állós kugli, amit az egyik testvér, Horváth Mihály faragott nekünk, értett az asztalossághoz. Ötvenhatban kezdtem ministrálni, és akkor bérállítottam is. A készület alatt jött a papi hivatásom.”

Mihály atya a kecskeméti piaristáknál végezte a gimnáziumot. Prefektusa, hit- és magyartanára Jelenits atya volt. Hogy életre szóló irodalmi érzékenységet és tudást kapott, azt jól megmutatta a sok-sok idézet is, ami beszélgetésünk közben eszébe jutott. Érettségi után elköteleződött a papi hivatás mellett. Tanulmányait a szegedi szeminaryumban végezte 1964 és 1969 között. „Már a teológiai tanulmányok kezdetén szembesültem azzal, hogy érdekes változások alakulnak az Egyházban. Nekem a II. Vatikáni Zsinat lett a kenyér. Papi sikerem titka, hogy komolyan vettem, amit a zsinat mondott. Az Egyháznak szolgálnia kell az emberek üdvösségét és bol-

dogulását, úgy az ittenit, mint az odaítit. Nem akartam olyan pap lenni, aki hat napon át láthatatlan, a hetedikén értetlen. Arra tettem fel a szolgálatomat, hogy megkedveltessem az emberekkel a krisztuskövetést. Örömmel ol-

Fotó: Lambert Attila

„A legtöbb, amit a másiktól adhatsz, hogy megbecsüöld az emberi méltóságát”

lom, Battonya, Békés, Tótkomlós, Vésztő és Szeged. Sok évet töltött az egyházmegye központjában, volt Rókuson, Alsóvárosban, Tarjánban, a Szent József-templomban, csak a dóm, Amikor azt kérdezzük, hol volt nehe-

vastam az *Új Emberben* – azóta olvasom, amióta van –, hogy Ferenc pápa kérte, a szentévhez elevenítsük fel a négy nagy konstitúciót. A Szentatya következetesen a zsinatot viszi át a gyakorlatba, én is erre törekedtem. Párbeszéd a keresztény közösségekkel, a többi vallással és a világgal, valamint a hitélet – ezek voltak a fő hangsúlyok. Engem is, mint a Szentatyát, 1969-ben szenteltek, nekem a zsinat jelentette a friss táplálékot.”

Mihály atya első szolgálati helye Endrőd volt. A híveket ottani elődje, Varga Béla jezsuita atya segítségével ismerete meg, aki elvitte a betegekhez, a családokhoz. Endrődöt később számtalan szolgálati hely követte: Algyó, Ásottha-

zebb, hol könnyebb, egy református pap testvérét idézi: „Ugyanaz a Jóisten és ugyanaz a sátán működik mindenütt, és minden helyen a mennyországra meghívott emberek vannak, mindenütt a Jóisten szavát kell hirdetni. Az, hogy ketten vannak vagy kétszáz, csak számarány. Én szeretem, ha ketten-hárman vannak, hiszen Jézus azt mondta, hogy ott van köztük. De természetesen öröm, ha többen lesznek.”

Mihály atya 2015-ben kérte a felvételét a máltai hajléktalanotthonba. Azelőtt, lábának 2002-ben történt amputálását követően az egyházmegyei öregotthonban élt, ahol ötvenöt évesen messze a legfiatalabbnak számított. Három

másik pappal osztozott a szolgálaton, és úgy érezte, többre képes. Először egy család fogadta be a lakásába, de miután 2014-ben szívinfarktus volt, majd műtéti fertőzést kapott, és 2015-ben a másik lábát is elvesztette, nem maradha-

zott az otthonában. A szolgálaton, és úgy érezte, többre képes. Először egy család fogadta be a lakásába, de miután 2014-ben szívinfarktus volt, majd műtéti fertőzést kapott, és 2015-ben a másik lábát is elvesztette, nem maradha-

zott az otthonában. A szolgálaton, és úgy érezte, többre képes. Először egy család fogadta be a lakásába, de miután 2014-ben szívinfarktus volt, majd műtéti fertőzést kapott, és 2015-ben a másik lábát is elvesztette, nem maradha-

zott az otthonában. A szolgálaton, és úgy érezte, többre képes. Először egy család fogadta be a lakásába, de miután 2014-ben szívinfarktus volt, majd műtéti fertőzést kapott, és 2015-ben a másik lábát is elvesztette, nem maradha-

tott segítség nélkül. Hitvallása: az embernek ott kell élnie, ahol a legtöbbet tehet ember-társaiért. Választása azért esett a hajléktalanotthonra, mert ott még nem volt pap. Kapott jót és rosszat is ezért a lépéséért. „Voltak, akik haragudtak, hogy miért vagyok itt, mondván, ez nem papnak való környezet, és aki korpa közé keveredik, azt megeszik a disznók. De az is érezhető, hogy az emberek a kereszt függőleges ágán szívesebben járnak fölfelé, mint lefelé, a sikeresebb embereket jobban látogatják. Nem bánom, így sok a látogatóm. Megvan a szolgálat. Mindennap minden hajléktalan elhunytért és az élő-kért misézek. Gyóntatok, ke-resztelek, és sokszor temetek.

Olyan emberek között élek, akik sok sebet kaptak az élettől. Számomra ők azok, akiket a Jóistenhez kell vinnem. Én a magam részéről viszem őket, az már az ő döntésük, hogy jönnek-e.”

Mihály atya hangsúlyozza: ő itt nem „működik”, hanem itt van. „Ülünk a tévét nézve, és valaki elmondja az életét. Kijön belőle. Van, aki nem mondja el. De azt megérik, ha az ember tiszteli őket, ha jó hozzájuk. A legtöbb, amit a másiktól adhatsz, hogy megbecsüöld az emberi méltóságát.”

Az atya egy füzetet vetet elő a fiókból. „Angyali üdvözet” – áll a fedelén. Az első oldalon a napirendjét olvassuk: reggel elmélkedés, imaóra, lelki olvasás, igeszolgálat, imaóra, szentmise, rózsafüzér. „Bálint József jezsuita atya tanácsolta, hogy a napi elmélkedést írjam le magamnak” – mutatja a szép kézírással teleírt lapokat.

Bár kerekesszékekhez kötve él, ez nem akadályozza a pasztorációs programokban. A napi szentmisére bejárnak hozzá a városból is, hetente Biblia-kört tart. Nemrégiben a dusznoki búcsúban járt, ahol egy volt hittanosa, Kiss József a plébános, utána az óföldéki egyházmegyei zarándoklaton mondta a homíliát. Június 24-ére buszos zarándoklatot szervez Püspökszentlászlóra. Már írja az elmélkedéseket, a téma: Életünk Istennel. Június 29-én Kiss Imre plébánoshoz szervez utat Szarvasra. „Sok atyát ismertek, néhányan papok lettek a hittanosaim, ministránsaim közül. Ennek igazán örülök.”

Életére visszatéve azt mondja: „Egyszerű gyalogos pap akartam lenni. Sikerült is, csak a lábam kopott el. Szoktam mondani, hogy szerencsés ember vagyok, mert amikor vágta, akkor nem felül kezdtek, hanem alul. Ennek is van haszna. Odamentem az egyik társamhoz, és kérdeztem, hogy mi a baj. Fáj a lába – kezdte mondani, aztán észrevette, hogy nekem nincs lábam. Nem panaszkodtam. Itt az otthonban lábatlanságban én vezetek, mert mindenkinek van legalább egy. Amikor valaki el van keseredve, azzal vigasztalom: Mit búsulsz? Neked két láb előnyöd van! Komolyra fordítva a szót: A megpróbáltatások idején szilárdnak kell lennünk a hitben, és hűségeseznek kell maradnunk ahhoz, ami számít.” Aztán még hozzáteszi: „Az ember hullámsík. Rájöttem arra, hogy nem szabad a hónom alá csapni a fejemet, mert úgy szorít. Egyvalamitől kell óvakodni, a palacsintasütő effektustól. Ha az ember úgy érzi magát, mintha kupán csapták volna, akkor nem szabad sokat mocorogni, hanem fel kell ébredni. És aztán ott van a kacsamotodús. Azt értem ezen, hogy a kacsa az átázás ellen bezsírozza magát. Fel kell készülni arra, hogy érheti az embert a dicséreten kívül egyéb is, és akkor sem szabad elkeseredni.”

IMAÓRA

Kütvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75-77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Háza (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket közös imádságra minden elsőszombaton 10 órától. Záróközpontok bejelentkezése: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Mórincz Zsigmond út 141.): június 14-én 18 órától 17-én 13 óráig Kovács Cs. Albert atya lelkigyakorlata: „A szenvedés misztikája”. Június 22-én 18 órától 25-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A megkülönböztetés a 21. században”. Július 17-én 18 órától 20-án 13 óráig a Mária Papi Mozgalom lelkigyakorlata HÍVEKNEK SÓTI JÁNOS SJ atyával. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Lelkigyakorlatot tartanak szentségi házasságban élő pároknak Máriaesnyőn, a Máriaesnyői Lelkigyakorlatos Házban (Gödöllő, Kapucinusok tere 3.) június 15-18. között, csütörtöktől vasárnapig. Vezetik: Gregor Gábor és Ági, valamint Ruskó Norbert atya. Kortól függetlenül szeretettel várunk minden megújulásra váró házaspárt! Érdeklődni a jezusakozepont@gmail.com e-mail-címen lehet.

BÚCSÚI SZENTMISE

Ünnepi szentmisét mutat be Berta Tibor püspök, katonai ordinárius Búcsúszentlászlón, a kegytemplomban (Arany János u. 15.) június 25-én, vasárnap 11 órakor. Közreműködik a templom Szent László kórusa. Mindenkit szeretettel hívnak és várnak!

Vértessomlón Sárlos Boldogasszony-búcsút tartanak július 1-jén és 2-án (szombaton és vasárnap) a Sárlos Boldogasszony-kegytemplomnál. Szombaton 19 órakor előesti szentmise lesz, melyet Mórocz Tamás bodajki plébános, kanonok celebrál. Utána virrasztás, szentségimádás. A vasárnapi programokból: 9 órakor gyülekezés a faluban a kápolna előtt (Rákóczi Ferenc utca 48.), 10 órakor ünnepi szentmise, amelyet Spányi Antal megyéspüspök mutat be. 16 órakor dr. Csókay András idegsebész tart előadást, majd könyvedikálás lesz. A 17.45-kor kezdődő záró szentmisét Szlama Ákos újművés atya mutatja be. A rendezvényre a belépés ingyenes. További információ: e-mail: vertessomlo.plebania@gmail.com Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulója alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. szeptember 7., október 5., november 2., december 7. A felnőtteknek szóló lelki estek központi témája: Parancsok szeretetből – A tízparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentmise két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentségimádás orgonainprovizációkkal. A szentmisét és a tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányzó tartja. Bővebb információ: <https://margitos.hu/>

FELVÉTELI

A Pécsi Püspöki Hittudományi Főiskola a 2023/2024-as akadémiai évben is ösztöndíjas helyekkel és gazdag tanulmányi kínálattal várja az egyházi, oktatási és szociális tanulmányok iránt érdeklődőket. Önálló szakok: hittanár-nevelőtanár (osztatlan MA), teológia (osztatlan MA), katekéta-lelkipásztori munkatárs (BA), pasztorális tanácsadás-szervezetfejlesztés (MA), hittanár-nevelőtanár (másoddiplomás MA).

A szakokat nappali és levelezős rendben egyaránt meghirdetik. (Kivételt képez a pasztorális tanácsadás-szervezetfejlesztés szak, amely csak levelezős formában indul.) Jelentkezési határidő: 2023. június 10. (közvetlenül a főiskolán – <https://pphf.hu/kepzes/jelentkezés-felvetel/>). Bővebb információ: <https://pphf.hu/felveteli-2023-2/>

KÉZMŰVES NAPOK

A Segítő Nővérek Rendházában (Csobánka, Templom köz 4.) Czako Ágnes SA vezetésével kézművesnapokat tartanak június 28-án estétől július 2-án délutánig. „Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott” (Ter 1,31). Jelentkezni lehet: segitonoverekcsob@gmail.com Határidő: június 15. Bővebb információ: www.segitonoverek.info

MEGEMLÉKEZÉS

Forsthofer Máté bencés atya halálának 33. évfordulóján szentmisét mondanak érte a budapest-belvárosi ferences templomban (Budapest V., Ferenciek tere 9.) június 8-án, csütörtökön este fél 7-kor.

FELHÍVÁS

Konkurzus a Katonai Ordináriátuson, a Katolikus Tábori Püspökség székházában (Budapest V., Szabadság tér 3.). Berta Tibor dandártábornok, tábori püspök, katonai ordinárius 2023. június 15-én, csütörtökön 10 órától felvételi beszélgetést tart azoknak, akik elhivatottságot éreznek az áldozópapi hivatásra, és a Magyar Honvédség kötelékében katonalelkészként szeretnének lelkipásztori szolgálatot teljesíteni. Kéri a jelentkezőket, hogy az ordinárius fenti címére június 10-ig postai úton küldjék meg a következő dokumentumokat: kézzel írt önéletrajz, kézzel írt felvételi kérelem, nagyalakú keresztlevél, a szülők házasságlevele, plébánosi vagy lelki vezetői ajánlás, érettségi bizonyítványról, illetve felsőfokú diplomáról készült fénymásolat. További információ: +36/1-474-1270, +36/1-474-1271, egyházi e-mail: hmktp.iroda@gmail.com

MEGHÍVÓ

Ez az a nap! rendezvény lesz Debrecenben, a Nagyerdei Stadionban 2023. június 10-én, szombaton. Kapunyitás 14 órakor, a programok 16 és 22.30 óra között zajlanak. Jegyvásárlás és bővebb információ: <https://ezazanap.hu/>

Latinovits-est lesz Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Házában (Állomás u. 61/a) július 2-án 16 órától. Fellépők: Bencze Ilona színművész, Trokán Péter színművész, Heinczinger Miklós Liszt Ferenc-díjas előadóművész, Tolcsyvá Béla Kossuth-díjas zeneszerző. A belépés ingyenes, de regisztrációhoz kötött: www.mariahaza.hu További információ: Mezőfi Zoltán 06/70-363-7645

PROGRAMOZÓI TALÁLKOZÓ

Szent József Hackathon címmel rendezik meg az első keresztény programozói találkozót Szegeden, a szegedi jezsuiták szervezésében június 9-11. között, péntektől vasárnapig, a Szent József jezsuita templomban (Dáni utca 3.). A hétvége fő célja, hogy lendítsünk egyet a kereszténység digitális jelenlétén egy-két lehatárolható projekt megvalósításával, illetve bővítésével. Programozókon kívül informatikai háttérrel rendelkező fordítottakat és térinformatikusokat is szívesen látunk az ország egész területéről. A hétvége másik célja, hogy mi, keresztény fejlesztők, programozók, általában „kockák” jobban megismerjük egymást, a témával kapcsolatos örömeinket és nehézségeinket. A családbarát hétvégén gyerekvigyázást és gyerekprogramokat is szervezünk, valamint lazább családi együttlétekre is lehetőség nyílik. Bővebb információ és jelentkezés: <https://szentjosef.jezsuita.hu/szent-josef-hackathon/>

KIÁLLÍTÁSMEGNYITÓ

„**Boldogok, akiket az igazságért üldöznek...**” címmel kiállítás megnyitó lesz Bodajkon, a kegyhelyen (Szent István tér 1.) június 11-én, vasárnap 16 órakor. A kiállítás három meghurcolt egyházi személy: Mindszenty József, Vajk Gyula, Horváth Péter atyák bodajki kötődését mutatja be Mózessy Gergely és Eperjes Károly színművész segítségével. Tárlatvezető: Dr. Dreska Gábor. Köszöntőt mond: Spányi Antal megyéspüspök és Wurczinger Lóránt polgármester. Bodajkon a 2023-as év Mindszenty-év.

LOURDES-I ZARÁNDOKLAT
augusztus 21-26. | 6 nap | 319.900 Ft/fő
MÁRIARADNAI BÚCSÚ
DÉL-ERDÉLYI BARANGOLÁSSAL
október 6-8. | 3 nap | 79.900 Ft/fő
OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN
október 9-15. | 7 nap | 249.900 Ft/fő
ŐSZI ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLEBE
október 12-14. | 3 nap | 89.900 Ft/fő
MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT
október 19-23. | 5 nap | 119.900 Ft/fő
ZARÁNDOKLAT ROMÁBA
október 23-29. | 7 nap | 299.900 Ft/fő
VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203-8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:
Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig
Telefon: 1/203-8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:
Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00
Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <https://szgp.hu>

ANTIKVITÁS

BERECZKY ANTIKVITÁS GALÉRIA azonnali készpénzfizetéssel felvásárol örökséget, gyűjteményt, mindenféle régiséget! Ingyenes kiszállás értékbecsléssel az ország egész területén! Hívjon minket bizalommal: 06/30-831-9905 vagy 06/20-279-3089 E-mail: regiseghuvosvolgy@gmail.com

ÁPOLÁS

PESTERZSÉBETEN 28 éve üzemel, 12 fős magán idősek otthonába keresünk ápoló/gondozó munkatársakat fő- vagy mellékállásban. Pályakezdek, nyugdíjasok jelentkezését is várjuk. Érdeklődni a 06/20-397-0224-es telefonszámon lehet.

ÉLETJÁRADÉK

KATOLIKUS szellemiségű iroda ingatlanért életjáradéki szerződést intéz ügyvédi háttérrel és garanciával. Keressen bátran, amennyiben elmúlt 65 éves, és szeretne élete végéig havonta jelentős nyugdíj-kiegészítést kapni! T.: 06/70-330-0960

GONDOZÁS

ÁPOLÓNÓT vagy váltással ápolónőket keresek Balassagyarmatra idős, 85. évét betöltött, értelmiségi, a lakásában önállóan mozgó édesanyánkhöz egész napra ott lakással és ellátással. Az ápoló személy részére önálló szoba biztosított. Telefonos elérhetőség: 06/20-224-6786

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest VI., Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

SZOLGÁLTATÁS

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését.

sét több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

SISITŐL AZ ERZSÉBET MÍTOSZIG

A Gödöllői Királyi Kastély és a zalaegerszegi Mindszentyneum közös időszaki kiállítása

2023.06.09. – 12.31.

www.mindszentyneum.hu

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük. *A szerkesztőség*

Ujember
KATOLIKUS HETILAP
Nyomás: Virtuzo Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. JÚNIUS 5.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László
Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábrián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pálós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Kodítek Bernadett
Korrektor: Szántó István • Tördelés: Mészáros Ákos
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén. Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft.
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank).
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

facebook **Ujember**

Rendületlenül a hitben

Zebegényben köszöntötték a nyolcvanéves Beer Miklós püspököt

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezután huszonegy éven át (1976-tól 1997-ig) Pilismaróton volt plébános. 1988 és 1997 között a dömösi plébánia vezetését is ellátta. 1997-ben Esztergom-Belvárosban lett plébános. Közben 1979-től tanárként működött az Esztergomi Hittudományi Főiskolán, majd 1999-től 2003-ig rektorként átvette a szeminárium vezetését, jelentősen hozzájárult az intézmény életének megújulásához.

2000. április 8-án ceciri címzetes püspökké és az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspökévé nevezték ki. II. János Pál pápa 2003. május 27-én tette meg a Váci Egyházmegye püspökévé. Beköltözése 2003. június 20-án történt. Jelmondata: „Permanentes in fide” (Rendületlenül a hitben).

2018-ban – az egyházi törvényeknek megfelelően 75. életévének betöltése előtt – benyújtotta lemondását Ferenc pápának. 2019. július 12-én nyugállományba vonult.

A homíliát az ünnepelt mondja. Először „ültet”: előre hívja az ajtóban állókat. Körbejár, sokakat név szerint köszönt. Kezet ráznak, mosolyognak. „Ézert szeretjük, sugja egy asszony mögöttem.”

Beer Miklós Budapesten született, de édesapja korai halálát követően édesanyja a két éves kisfiúval Zebegénybe

költözött, itt töltötte gyerekkorát. Beer Miklós megáll a két padosor között, felidézti azt az élményt, ahogy Vajda József plébános magyarázta nekik, gyerekeknek az ábrázolásokat.

Felmutat a Szentháromság-ábrázolásra, majd körben a templom freskóira. Szentháromság vasárnapjának előestéjén rövid tanítását ebből kiindulva fogalmazza meg, s arra hív meg, hogy szemléljük ezt a titkot.

A zebegényi templomot a „konstantini diadal” ezerhat századik évfordulójára festették ki, ez adta a művészi ábrá-

zolás gondolati tartalmát. A jobb oldalon Maxentius felett a kereszt jelével győzelmet arató Nagy Konstantin császár. „E jelben győzni fogsz” – hallott a legenda szerint égi hangot a császár a Milvius-hídi csata előtt, s pajzsára a kereszt jelét vésette, így indult a harcra. A bal oldalon Konstantin anyja, a keresztet megtaláló Szent Ilona császárné látható angyalok és udvarhölgyei által körülvéve.

Beer Miklós rámutat: Nagy Konstantin I. Szilveszter pápával egyetértve 325-ben Niceába egyetemes zsinatot hívott össze. A már szabad Egyház zsinata fogalmazta meg itt a hitét: „Jézus Krisztus igaz Isten igaz Istentől, aki született és nem teremtetett, ki az Atyával egyvalóságú”. Majd az első Konstantinápolyi Zsinaton 381-ben született meg a hitval-

lás, mely a Szentléleknek a Fiúval és az Atyával való egyelnyegűségét mondja ki, megerősítve a niceai hitvallást.

Beer Miklós a Szentháromság titkának szemlélésére hív: Isten, akiről csak a teremtett világ csodái és szépségei által alkothattunk képet, Jézus Krisztusban megmutatta önmagát. Embersorsunkat váltalta mindhalál, hogy kitárja előttünk az embernek magyarázatot adó távlatot: van feltámadás, van örök élet. És nem hagyott magunkra minket, elküldte a Vigasztalás Lelkét, aki elvezet a teljes igazságra, aki örökre velünk van.

A püspök egy barátja, Marosi György volt piarista osztálytárs imáját idézte: Örök Isten, aki Atyaként vigyázol ránk, örök Isten, aki Jézusban testvérként mutat sz utat és örök Isten, aki a Szentlélekben kísérsz minket. E titok szemlélésére hív az ünnepen Beer Miklós.

A közösség hálát ad a nyolcvanéves pásztorért, elhangzik a Te Deum. Majd képposszeállítással idézik fel Beer Miklós életét, közben a templom kórusa énekel. Szikszirt Miklós, a plébániai képviselő-testület tagja a közösség nevében ajándékot ad át a születésnaposnak. Az ünnepet a plébánia kertjében agapé és dedikálás zárja.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Mátraverebély-Szentkút

A szinodális folyamat sikeréért imádkoztak

A Vatikánban működő szinodális titkárság kezdeményezésére nemzetközi imanapot tartottak május 31-én a szinodális folyamat sikeréért. Két nemzeti kegyhelyünkön, Mátraverebély-Szentkúton és Máriapócson papok, szerzetesek és hívek csatlakoztak az eseményhez.

Mátraverebély-Szentkúton a Váci Egyházmegye papsága, szerzetesek és világi hívek gyűltek össze május 31-én, és a déli szentmisében kérték a kegyelmeket a Ferenc pápa által kezdeményezett szinodális folyamat sikeréhez.

A Vatikánban 2023. októberében tartják meg a 16. rendes püspöki szinodus első ülését, amelynek témája a szinodalitás, és amelynek célja, hogy Isten népeként meghallgassuk, mit üzen a Szentlélek az Egyháznak.

Az Egyház egyre inkább felismeri, hogy a szinodalitás Isten egész népének az útja. Ezért a szinodális folyamat az összes hívő közös útja, amelyben minden helyi egyháznak fontos szerepe van. Ezért a szinodalitásra szóló püspöki szinodus előkészítését széles körű konzultáció előzte meg, amely 2021 októberé óta tart. Ennek során első körben a plébániai közösségek, mozgalmak, szerzetesrendek egyházmegyei szinten vitatták meg számos kérdést, amelyek a jövő Egyházának működésére fókuszáltak. Ezt követte az országjelentések ismertetésével a kontinentális szakasz, amelynek összegzése alapján a 2023 októberi püspöki szinodus munkáját elő lehet készíteni. A teljes folyamat 2024 októberében zárul majd.

A Szentatya többször hangsúlyozta, hogy a szinodális folyamat akkor lesz sikeres, ha mindannyian olyan hozzáállásra törekszünk, amelynek

jellemzője a nyitottság, az alázat, a párbeszéd és a megkülönböztetés el-sajátítása, valamint az előítéletek és a klerikalizmus kerülése. Ha magunkká tesszük a befogadás, a meghallgatás lelkületét.

Mindezek előmozdítására kérte a Vatikán, hogy minden országban május 31-ét imanapként szenteljék a szinodusnak, amikor azért imádkoznak, hogy a Szentlélek világossítsa meg a világegyház és a részegyházak felelőseit, és Szűz Mária oltalmát és pártfogását kérjék az egész szinodális folyamatához.

A szentmise elején Marton Zsolt püspök köszöntötte a Váci Egyházmegye megjelent papjait, akik kétnapos találkozót tartottak Mátraverebély-Szentkúton, valamint a híveket, zarándokokat.

Az olvasmányok között Márk evangéliuma az úton lévő Jézusról beszélt. Mi is mint Egyház úton vagyunk püspökök, papok, más szolgálattévők, és azok a világi Krisztushívők is, akik velünk együtt dolgoznak – kezdte a püspök beszédét, majd feltette a kérdést: Mit jelent számunkra ez a közös haladás?

Ennek az útnak az elején önmagunkra kell tekinteni, megnézni milyen a kapcsolatunk Istennel, magunkkal. Akkor tudunk kapcsolódni a közösséghez, akkor tudjuk építeni a közösséget, ha önmagunkkal és Istennel rendben vagyunk, és akkor kapunk lendületet és tüzet, hogy ta-

núságot tudunk tenni róla – hangsúlyozta a főpásztor. Fontos továbbá, hogy az ő tanítványai maradjunk, hogy ő legyen velünk, és mindenki a maga megbízatásában teljesítse Isten akaratát.

A Váci Egyházmegyeében a szinodus szellemében indítottuk el nemrég hároméves jubileumi felkészülési folyamatunkat, amelyben az egyéni hit megerősítését követően a közösségből indulunk a misszió irányába – mondta Marton Zsolt. – Úgy, ahogy a szinodus alcíme is jelzi ezt számunkra: közösség, részvétel, küldetés. Ebben a folyamatban a püspök és a papság feladata, hogy a hit és a tanítás tisztaságát képviselje. A folyamat végén a küldetés célja pedig, hogy vágyat tudjunk ébresz-

teni másokban a közösséghez tartozásra.

A szinodális úton a Szentatya külön hangsúlyt helyez a hitérzetre – emelte ki Marton Zsolt. – Azért, mert a keresztiségünkben fakad, azaz mindenki részesedik benne. De csak akkor tud növekedni, ha gondozzák, mint a növényt. A hitérzék is formálódik a hitérzék, aki olvassa a Szentírást, és próbálja életre váltani saját, családjá és közössége életében, és aki él a szentségekkel, s az eucharisztikus közösség tudatos tagja akar lenni. Az egészséges hitérzék ember meg tudja különböztetni, mi származik Istentől, és mi a világból. Erre az egészséges hitérzékre és az életszent-

ségre mindannyian meghívást kaptunk, mindenki a maga állapotában és hivatása szerint.

Kérjük együtt, hogy ebben a szinodális folyamatban egyéni meghívottságunknak megfelelően Krisztussal együtt tudjunk haladni. Kérjük ehhez a Szentlélek megvilágosító erejét elsősorban a Szentatyanak, de minden pap testvérnek, és kérjük, hogy minden hívőben ébredjen fel a vágy az egészséges hitérzék iránt – fejezte be beszédét a váci püspök.

Az egyetemes könyörgésekben imádkoztak Ferenc pápáért és a szinodus munkájában részt vevő minden munkatársért,

hogy a meghallják a Szentlélek vezetését, valamint minden hívőért, hogy megértsék a szinodalitás igazi értelmét, megtanuljanak együtt járni a Krisztushoz vezető úton, és a folyamat hozzon valódi gyümölcsöt az egész Egyház számára.

Az imanapot követő napokban jelenik meg a püspöki szinodus munkadokumentuma, amelyet részleteiben fognak tárgyalni az októberi ülésen a püspökök és a szakértőként meghívott világi munkatársak. A szinodust megelőzően szeptember 30-án ökumenikus imanapot tartanak Rómában, majd a szinodus résztvevői háromnapos lelkipályakorlattal készülnek fel a közös munkára.

Forrás és fotó: Váci Egyházmegye

HÍREK KÉPEKBEN

• Május 30-án emlékezik meg a magyar Egyház a Szent Jobb megtalálásáról, illetve Szent István király ereklyéinek átvételéről. Székesfehérváron e napon rendezték meg a *Szent István nyomában* című programot a Székesfehérvári Egyházmegye, Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata, valamint az Emberi Méltóság Tanácsa (EMT) és a Magyar Polgári Együttműködési Egyesület (MPEE) szervezésében.

• Teljessé vált a **hodá-szi görögkatolikus cigány egyházközség** templomának ikonosztázionja. A képalványt május 21-én, a templom búcsúünnepén szentelte meg Szocska A. Ábel megyéspüspök.

Gyertyás rózsafüzér-körmenet a békéért a budai Várban

Június 3-án, szombaton este Mohos Gábor, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke vezetésével gyertyás rózsafüzér-körmenetet tartottak a békéért a budai Várban. A körmenet a Nagyboldogasszony (Mátyás)-templom előtti Szentháromság térről, a Szent István-szobortól indult. Az imádkozók bejárták a Várnegyed utcáit, majd visszatértek a templom elé.

A gyertyás körmeneten jelen volt Jim Blount, a Szeretláng világszerte ismert apostola és Fábry Kornél, az Országos Lelkipásztori Intézet vezetője.

A közös imádság végén Mohos Gábor a Halászbástya felől megáldotta a várost és az egész országot. Végül pedig a

Boldogságos Szűz Mária közbenjárását kérte népünk, Európa és az egész világ békéjéért.

K. I.
Fotó: Csapó Viktória/Esztergom-Budapesti Főegyházmegye

Mindennapi hegyeinket mászd meg velünk ma!

Suhajda Szilárd emlékére és a magunk emlékeztetésére

Suhajda Szilárd expedíciós hegymászó május 26-án elhunyt a Himalájában, a Mount Everest oxigénpalack nélküli megmászása közben. Az extrém magasság, ahol Suhajda Szilárd földi története véget ért, lelkiünk extrém mélységeiben indíthat el újabb történeteket. Ha engedjük. Király Eszter gondolatait adjuk közre.

Tiszteld a hegyet!

A hegymászás alapszabálya, hogy tisztelni kell a hegyet. Ha a hegymászást mint közkedvelt metaforát a szeretni tanulásra, a jóban való kitartásra, a kísértések elleni küzdelemre, a talentumainkban való növekedésre és a hitben való bátorodásra vonatkoztatjuk, az intellektus magától értetődően hozzátartozik az is, hogy tiszteljük egymás hegyeit is.

Suhajda Szilárdnak a Mount Everest volt a Mount Everestje, a csúcs, amihez és amire szeretett volna fölérni, amiért annyi erőfeszítést tett, amiért valószínűleg nagyon nehéz áldozatokat is hozott.

Suhajda Szilárd küzdelméért extrém sportnak nevezzük, miközben bizonyos értelemben mindennapi is. Mindennapi, mert mindannyiunk belső hegymászásait idézi.

Mindannyiunknak megvan a maga Everestje, mindenki a saját „nyolcezreseit” mászza, csak ezeket a hegyeket nem – vagy csak részben – látjuk. Nagyon sok esetben nem is magunknak választjuk őket, másznak, kaptatunk, mert muszáj. A mindennapi hegymászként becsületesen és szeretettel törekednek nevelni egészséges, beteg, fészekaljnyí, egyke, neurotípus, saját

tos nevelési igényű gyermekeiket. A nyarukat kertészkedés helyett kemoterápiás kezelésekkel töltik. A mindennapi hegymászként hirtelen egyedülálló szülőkké, idős szerettük egyedüli ápolójává válnak, úgy próbálnak helytállni. Feldolgozhatatlan traumákat, testi-lelki sérüléseket igyekeznek – magukban vagy másokban – gyötrelmes belső munkával gyógyítani. A mindennapi hegymászként 24–36 órás műszakokban ugyanazzal a gyengéssel próbálnak világra segíteni újabb és újabb újszülötteket. Estéről estére szenvedéllyel és alázattal akarnak klarinézni egy zenekarban. Türelemmel és koncentrálnak igyekeznek vezetni a hetvenkettes trolit, méltatlan körülmények között is derűvel, bölcsességgel akarják oktatni a fiatalokat, szépségre és rendre törekedve takarítják a sekrestyét, évtizedekig szolgálnak időseket, fogyatékosokat, hajléktalanokat, és közhely, de van, akinek az a Mount Everestje, hogy csak ma ne igyon.

Ha jártunk is már hasonlóan, tévedés, hogy ismerjük egymás hegyeit! Hiszen még a magunkét sem tudjuk feltérképezni teljesen. Az első, amit megtehetünk annak érdekében, hogy mindenki fölérjen a magáéra: tiszteljük egymás

hegyeit! Akkor is, ha azt gondoljuk, a másik elkerülhetette volna azt a hegyet. Akkor is, ha a mi szemünkben kicsi dombocskának tűnik a hegy. Akkor is, ha azt gondoljuk, már „nem itt kellene tartanunk”, már sokkal magasabb, „méltóbb” csúcsok felé kellene kapaszkodnunk. Tiszteljük a hegyeinket!

Jónak lenni, jó hegyen

Suhajda Szilárdnak a Mount Everest volt a Mount Everestje. Ez a világ legmagasabb pontja, mindenki ismeri, sokan két néven is, látunk róla fényképeket, olvasunk róla történeteket, van, aki kisebb-nagyobb mértékben meg is közelíti. A világ tetejéhez mind másként viszonyulunk, ám a Mount Everest mindig nekünk ugyanazokat a kérdéseket teszi fel.

Van-e „hegyem”, mi az én Mount Everestem? Van-e va-

laki velem kötélpárosban, van-e serpa az életben, vagyok-e én segítője valakinek? Én tűztem-e ki magam elé az éppen taposott magaslatot, vagy most egy „rám mért” hegyre vagyok kénytelen fölérni? Ha én tűztem ki: jól választottam-e meg a célt? Az enyém-e ez a küzdelem valójában? Akár igen, akár nem, el tudom-e fogadni, hogy ezen a hegyen vagyok, és itt és itt tartok? Szeretettel veszek-e részt az utamon fölfelé, tudok-e saját kicsi célokat iktatni egy nem szabadon választott élethelyzetbe is? Aztán: tudok-e valaki másnak a hegyén „Csavardi Samu” lenni, kísértés szeretni? Tudom-e, hogy a hegymászásnak ugyanúgy része a megállás (néha sokkal, de sokkal nagyobb erő kell hozzá, mint a haladáshoz!), a visszaereszkedés, a megpihenés a táborban, a bivakban, a segítségkérés?

Mi, keresztények azt a kérdést is „hallhatjuk” legbelül: Jézussal járom-e a hegyemet, és járok-e Jézus hegyein is a magaméi mellett?

Ferenc pápa azt mondta budapesti apostoli látogatása során a fiataloknak, hogy aki mer, az nyer, legyünk főszereplők a saját életünkben. Én azt sejttem, hogy ez sokszor nem látványos csúcsok meghódítását, vagy egyetlen, hatalmas cél életen át való gyűrését jelenti – talán a saját életünkben betöltött főszerep akkor lesz igazán a miénk, ha ez egy bő szívvel, jó lélekkel vállalt mellékszerep valaki máséban.

A hegy tornyosul fölénk, nem mi egymás fölé

Sok mindennel nem lehetünk tisztában Suhajda Szilárd életével, döntéseinek indítékával, halálának körülményeivel kapcsolatban. Két dolgot viszont biztosan tudunk: Suhajda Szilárd elhunyt, felesége és kisgyermek számára ez most a legmélyebb szomorúság időszak. Ezt tudjuk, nem többet. Ezt a két dolgot tudhatjuk biztosan, akár van tapasztalatunk a hegymászásról, akár nincs, akár nyomon követtük Suhajda Szilárd életpályáját a nyilvánosságban, akár nem. Erre a kevés, de biztos tudásra pedig keresztényként, kereszténynek lenni törekvő emberekként egyszerűen nem lehet más a válaszuk, mint az együttérzés, a gyengéd részvét, a fi-

gyelmes hallgatás, a hallgató figyelem, az (akár mindezek általi) imádság Suhajda Szilárdért és a családjáért.

Semmilyen formában nem lehet ítélet a reakciónk. Az élet vége, akárki életének vége(ssége) – akár egy nyolcezres hegycsúcs – nem az a pont, ahol a mi kezünkben van az ítélet joga.

Suhajda Szilárd és a Mount Everest története lehet felkavaró, lehet megindító, megrázó, mi pedig sokszor félünk a belső megrázkódtatástól. Talán érdemes mégis megengedni, hogy mélyen megérintsen minket: keressük benne azt, ahol a történet által Jézus Krisztus felé fordulhatunk. Próbáljuk meg értéketlen nélkül, halálával szemlélni Suhajda Szilárd életét, a csúcsközelben – tartunk bárhol is. Segíts előbb-utóbb elérkezni oda, hogy veled menjünk föl a te hegyeidre, akármelyikre: a sziklára, ahová a kísértő vitt, a boldogmondások hegyére, a Golgotára.

Fotó: Pixabay